

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 479/2008

ze dne 29. dubna 2008

o společné organizaci trhu s vínem, o změně nařízení (ES) č. 1493/1999, (ES) č. 1782/2003, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 3/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2392/86 a (ES) č. 1493/1999

OBSAH

HLAVA I	ÚVODNÍ USTANOVENÍ	9
HLAVA II	PODPŮRNÁ OPATŘENÍ	9
Kapitola I	Programy podpory	9
Oddíl 1	Úvodní ustanovení	9
Oddíl 2	Předkládání a obsah programů podpory	10
Oddíl 3	Zvláštní podpůrná opatření	11
Oddíl 4	Obecná ustanovení	14
Kapitola II	Převod finančních prostředků	14
HLAVA III	REGULAČNÍ OPATŘENÍ	15
Kapitola I	Obecná pravidla	15
Kapitola II	Enologické postupy a omezení	16
Kapitola III	Označení původu, zeměpisná označení a tradiční výrazy	17
Kapitola IV	Označení původu a zeměpisná označení	17
Oddíl 1	Definice	17
Oddíl 2	Žádost o ochranu	18
Oddíl 3	Postup při udělování ochrany	19
Oddíl 4	Zvláštní případy	20
Oddíl 5	Ochrana a kontrola	21
Oddíl 6	Obecná ustanovení	22

Kapitola V	Tradiční výrazy	23
Kapitola VI	Označování a obchodní úprava	23
Kapitola VII	Organizace producentů a mezioborové organizace	25
HLAVA IV	OBCHOD SE TŘETÍMI ZEMĚMI	27
Kapitola I	Společná ustanovení	27
Kapitola II	Dovozní a vývozní licence	27
Kapitola III	Ochranná opatření	28
Kapitola IV	Pravidla týkající se dovozu	29
HLAVA V	PRODUKČNÍ POTENCIÁL	30
Kapitola I	Protiprávní výsadba	30
Kapitola II	Přechodný režim práv na výsadbu	31
Kapitola III	Režim klučení	33
HLAVA VI	OBEČNÁ USTANOVENÍ	36
HLAVA VII	ZMĚNY, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ	38
Kapitola I	Změny	38
Kapitola II	Přechodná a závěrečná ustanovení	40

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na články 36 a 37 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního
výboru ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Režim Společenství pro odvětví vína je stanoven v nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s vínem ⁽³⁾ a v prováděcích nařízeních k němu.

(2) Spotřeba vína ve Společenství soustavně klesá a objem vína vyváženího ze Společenství od roku 1996 roste mnohem

pomaleji než odpovídající dovoz. To narušilo rovnováhu mezi nabídkou a poptávkou, což vyvíjí tlak na ceny a příjmy producentů.

(3) Ne všechny nástroje, které jsou nyní zahrnuty v nařízení (ES) č. 1493/1999, se ukázaly pro směřování odvětví vína ke konkurenčnímu a udržitelnému rozvoji jako účinné. Opatření tržního mechanismu se často ukázala natolik málo efektivní z hlediska nákladů, že vedla ke strukturálním přebytkům, aniž by podněcovala strukturální zlepšení. Některá stávající regulační opatření navíc nepřiměřeně omezovala činnost konkurenceschopných producentů.

(4) Stávající právní úprava tedy zřejmě neumožňuje dosáhnout udržitelným způsobem cílů stanovených v článku 33 Smlouvy, a zejména stabilizovat trh s vínem a zajistit zemědělcům v tomto odvětví přiměřenou životní úroveň.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 12. prosince 2007 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 12. prosince 2007 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 179, 14.7.1999, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1).

(5) Vzhledem k získaným zkušenostem by se proto měl režim Společenství pro odvětví vína zásadně změnit, aby se

dosáhlo těchto cílů: zvýšení konkurenceschopnosti výrobců vína ze Společenství; posílení pověsti jakostního vína ze Společenství jako nejlepšího vína na světě; znovuzískání starých trhů a proniknutí na nové trhy ve Společenství a po celém světě; vytvoření režimu v oblasti vína, který by fungoval na základě jasných, jednoduchých a účinných pravidel udržujících rovnováhu mezi nabídkou a poptávkou; vytvoření režimu v oblasti vína, který by zachovával nejlepší tradice výroby vína ve Společenství, posiloval sociální struktury mnoha venkovských oblastí a zajišťoval, aby veškerá produkce byla šetrná k životnímu prostředí. Nařízení (ES) č. 1493/1999 by proto být mělo zrušeno a nahrazeno tímto nařízením.

(6) Za účelem lepší identifikace a plánování potřeb v odvětví vína předcházel tomuto nařízení proces hodnocení a konzultací. Byla objednána externí hodnotící zpráva, zveřejněná v listopadu roku 2004. Komise uspořádala dne 16. února 2006 seminář, kde měly zúčastněné subjekty možnost vyjádřit své názory. Dne 22. června 2006 bylo zveřejněno sdělení Komise „Směrem k udržitelnému evropskému odvětví vína“ a posouzení dopadů, kde je uvedena řada možností pro reformu uvedeného odvětví.

(7) Od července do listopadu roku 2006 probíhaly diskuse na úrovni Rady. V prosinci 2006 přijaly Evropský hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů zprávy o navrhovaných variantách reformy vinařství, jak jsou uvedeny ve sdělení Komise. Dne 15. února 2007 přijal Evropský parlament z vlastního podnětu zprávu k tomuto sdělení, která obsahuje závěry, jež byly v tomto nařízení zohledněny.

(8) Působnost nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾, by měla nakonec zahrnovat také odvětví vína. Jednotné nařízení o společné organizaci trhů obsahuje ustanovení horizontální povahy, zejména o obchodu se třetími zeměmi, hospodářské soutěži, kontrolách a sankcích a výměně informací mezi Komisí a členskými státy. Aby bylo možné ustanovení tohoto nařízení, která se týkají uvedených horizontálních otázek, snadno začlenit do jednotného nařízení o společné organizaci trhů, měla by se co nejvíce přizpůsobit ustanovením jednotného nařízení o společné organizaci trhů.

(9) Je důležité stanovit podpůrná opatření vedoucí k posílení konkurenceschopných struktur. Uvedená opatření by měla financovat a stanovit Společenství, ale členské státy by si měly samy zvolit vhodný soubor opatření uspokojující potřeby jejich regionálních subjektů, případně s ohledem na jejich zvláštnosti, a začlenit je do vnitrostátních programů

podpory. Za provádění těchto programů by měly být odpovědné členské státy.

(10) Finanční klíč k rozdělení prostředků na vnitrostátní programy podpory mezi členské státy by měl vycházet z historického podílu rozpočtu na oblast vína jakožto hlavního kritéria, dále z plochy, která je osázena révou, a z historické výroby. Tento klíč by však měl být upraven v případech, kdy by použití historického podílu rozpočtu na oblast vína jako hlavního kritéria vedlo k nepatřičnému rozdělení prostředků.

(11) Jedním z klíčových opatření způsobilých pro vnitrostátní programy podpory by měla být propagace a uvádění na trh vín Společenství ve třetích zemích. Nadále by se měla financovat restrukturalizace a přeměna vinic, protože mají pozitivní strukturální dopady na odvětví vína. Podpora by měla být dostupná rovněž pro investice v odvětví vína, které směřují ke zlepšení hospodářské výkonnosti podniků jako takových. Podpora pro destilaci vedlejších výrobků by měla představovat opatření dostupné pro členské státy, které chtějí tento nástroj použít k zajištění jakosti vína a zároveň chránit životní prostředí.

(12) Pro podporu v rámci programů podpory by měla být způsobilá preventivní opatření jako pojištění sklizně, vzájemné fondy a zelená sklizeň, aby se podnítil odpovědný přístup k nouzovým situacím.

(13) Některá tradiční opatření by měla být v průběhu přechodného období zachována z toho důvodu, že zmírní jinak náhlé ukončení obvyklých tržních opatření, která byla doposud financována z fondů Společenství. Dotčenými opatřeními jsou podpora pro destilaci na konzumní alkohol, podpora pro nouzovou destilaci a podpora pro používání zahuštěného hroznového moštu.

(14) Konečně mohou členské státy dát z rozličných důvodů přednost poskytování oddělené platby zemědělcům podle režimu jednotné platby. Členským státům by proto měla být tato možnost ponechána a s ohledem na zvláštnosti režimu jednotné platby by takový převod měl být nevratný a měl by odpovídajícím způsobem snížit rozpočet, který je k dispozici pro vnitrostátní programy podpory v následujících letech.

(15) Financování způsobilých opatření Společenstvím by, pokud to je proveditelné, mělo záviset na dodržování některých platných pravidel v oblasti životního prostředí dotyčnými producenty. Každé zjištěné nedodržení by mělo mít za následek úměrné snížení plateb.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 248/2008 (Úř. věst. L 76, 1.3.2008, s. 6).

- (16) Podpora odvětví vína by také měla vycházet ze strukturálních opatření podle nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) ⁽¹⁾.
- (17) Na odvětví vína by se měla vztahovat tato opatření uvedená v nařízení (ES) č. 1698/2005: podpora mladých zemědělců při zahájení činnosti a investice do technického zařízení a zlepšení uvádění výrobků na trh, odborné vzdělávání, podpora organizací producentů na informační a propagační činnosti po zavedení režimů jakosti, agroenvironmentální podpora a předčasný odchod do důchodu zemědělců, kteří se rozhodnou definitivně ukončit všechny obchodní zemědělské činnosti za účelem převodu podniku na jiné zemědělce.
- (18) Za účelem zvýšení finančních prostředků, které jsou k dispozici v rámci nařízení (ES) č. 1698/2005, by se měly začít postupně převádět prostředky do rozpočtu podle uvedeného nařízení, pokud jsou příslušné částky dostatečně významné.
- (19) V odvětví vína by se měla uplatňovat některá regulační opatření, zejména z důvodu ochrany zdraví, jakosti a očekávání spotřebitelů.
- (20) Členské státy, které vyrobí více než 50 000 hektolitrů za rok, by měly být i nadále zodpovědné za třídění moštových odrůd, z nichž se na jejich území může vyrábět víno. Některé moštové odrůdy by se měly vyloučit.
- (21) Některé výrobky, na které se vztahuje toto nařízení, by se měly uvádět na trh ve Společenství v souladu se zvláštním zatříděním výrobků z révy vinné a odpovídajících specifikací.
- (22) Výrobky, na které se vztahuje toto nařízení, by se měly vyrábět v souladu s určitými pravidly o enologických postupech a omezeních, která zaručují, že jsou, pokud jde o jakost a výrobní metody, splněny požadavky na ochranu zdraví a očekávání spotřebitele. Z důvodu pružnosti by aktualizování uvedených postupů a schvalování nových postupů mělo být prováděno na úrovni prováděcích opatření, s výjimkou politicky citlivých oblastí obohacování a přikyselování vína, ve kterých by měly změny zůstat v působnosti Rady.
- (23) Zvyšování obsahu alkoholu ve víně by mělo podléhat určitým omezením, a pokud k němu dojde, mělo by se provádět přidáním zahuštěného hroznového moštu nebo rektifikovaného moštového koncentrátu do vína nebo sacharózy tam, kde to bylo povoleno. Omezení týkající se povoleného zvýšení obohacení by měla být přísnější než dosud.
- (24) Kvůli nízké jakosti vína získaného úplným vylišováním hroznů by měl být tento postup zakázán.
- (25) Aby v této oblasti Komise splnila mezinárodní normy, měla by zpravidla vycházet z enologických postupů doporučených Mezinárodní organizací pro révu a víno (OIV).
- (26) Sclouvání vína pocházejícího ze třetích zemí s vínem ze Společenství a sclouvání vín pocházejících ze třetích zemí by mělo být ve Společenství i nadále zakázáno. Podobně by některé druhy hroznového moštu, hroznové šťávy a čerstvých vinných hroznů, které pocházejí ze třetích zemí, neměly být na území Společenství zpracovávány na víno ani přidávány do vína.
- (27) Koncepce jakostních vín ve Společenství se mimo jiné zakládá na zvláštních vlastnostech souvisejících se zeměpisným původem vína. Tato vína spotřebitel rozeznává pomocí chráněných označení původu a zeměpisných označení, i když současný systém není v tomto ohledu plně rozvinut. Aby se požadavek na jakost příslušných výrobků mohl opřít o průhlednější a propracovanější rámec, je třeba zavést režim, podle něhož se žádosti o označení původu nebo zeměpisné označení přezkoumávají v souladu s přístupem, který se uplatňuje v horizontální politice Společenství v oblasti jakosti potravin jiných než vín a lihovin podle nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin ⁽²⁾.
- (28) Aby se zachovaly zvláštní znaky jakosti vín s označením původu nebo se zeměpisným označením, mělo by být členským státům povoleno uplatňovat v tomto ohledu přísnější pravidla.
- (29) Aby mohla být označení původu a zeměpisná označení chráněna ve Společenství, měla by být uznávána a evidována na úrovni Společenství. S cílem zajistit, aby příslušné názvy splňovaly podmínky stanovené tímto nařízením, by žádosti měly být vyřizovány vnitrostátními orgány dotyčného členského státu s výhradou dodržení minimálních společných ustanovení, včetně vnitrostátního řízení o námitce. Komise by následně měla tato rozhodnutí přezkoumat, aby se ujistila, že žádosti splňují podmínky stanovené tímto nařízením a že všechny členské státy uplatňují stejný přístup.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 277, 21.10.2005, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 146/2008 (Úř. věst. L 46, 21.2.2008, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1791/2006 (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 1).

- (30) Ochrana by měla být přístupná pro označení původu a zeměpisná označení třetích zemí, pokud jsou chráněna ve své zemi původu.
- (31) Postup zápisu do rejstříku by měl umožnit všem fyzickým nebo právnickým osobám s oprávněným zájmem v členském státě nebo ve třetí zemi, aby uplatnily svá práva prostřednictvím vznesení námitek.
- (32) Zapsaná označení původu a zeměpisná označení by měla být chráněna proti jakémukoli použití, při kterém by se zneužilo pověsti, kterou mají výrobky vyhovující požadavkům. Aby byla zajištěna spravedlivá hospodářská soutěž a spotřebitel nebyl uváděn v omyl, měla by se tato ochrana vztahovat rovněž na výrobky a služby, na něž se nevztahuje toto nařízení, včetně výrobků, na které se nevztahuje příloha I Smlouvy.
- (33) Měly by se stanovit postupy umožňující změnit specifikace výrobku i po udělení ochrany a zrušit označení původu nebo zeměpisné označení, zejména pokud již nezajišťují soulad s příslušnou specifikací výrobku.
- (34) Označení původu a zeměpisná označení chráněná na území Společenství by měla být předmětem kontrol, pokud možno v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví a dobrých životních podmínkách zvířat ⁽¹⁾, včetně systému kontrol, které by zajistily soulad se specifikacemi výrobku v případě příslušných vín.
- (35) Členskými státy by mělo být umožněno vybírat poplatek určený na pokrytí vynaložených nákladů, včetně nákladů vzniklých při vyřizování žádostí o ochranu, prohlášení o námitkách, žádostí o změnu specifikace a žádostí o zrušení ochrany podle tohoto nařízení.
- (36) Nový postup přezkumu by se z důvodů právní jistoty neměl vztahovat na stávající označení původu a zeměpisná označení ve Společenství. Dotčené členské státy by však měly Komisi poskytnout základní informace a předpisy, podle kterých byla označení uznána na vnitrostátní úrovni, v opačném případě by měla ochranu označení původu a zeměpisného označení ztratit. Rušení stávajících označení původu a zeměpisných označení by mělo být z důvodu právní jistoty omezeno.
- (37) Politika jakosti je v některých státech upravena na vnitrostátní úrovni podle vnitrostátních předpisů a postupů. Tyto předpisy a postupy mohou zůstat nadále v platnosti.
- (38) Ve Společenství se tradičně používají některé výrazy, které spotřebitelům přinášejí informace o zvláštěnostech a jakosti vín a doplňují tak informace vyjádřené označením původu a zeměpisným označením. Pro zajištění fungování vnitřního trhu a rovných podmínek hospodářské soutěže, a aby se předešlo uvádění spotřebitelů v omyl, by se na tyto tradiční výrazy měla vztahovat ochrana ve Společenství.
- (39) Popis, označování a obchodní úprava výrobků, na něž se vztahuje toto nařízení, mohou mít velký vliv na jejich prosazení se na trhu. Rozdíly v právních předpisech členských států týkajících se označování vinařských výrobků mohou bránit řádnému fungování vnitřního trhu.
- (40) Je tedy třeba stanovit pravidla, která zohlední oprávněné zájmy spotřebitelů a výrobců. Z tohoto důvodu jsou pravidla Společenství o označování přiměřená.
- (41) Tato pravidla by měla stanovit povinné používání určitých výrazů umožňujících identifikaci výrobku podle kategorií prodeje a poskytujících spotřebitelům určité důležité informace. Na úrovni Společenství by mělo být upraveno rovněž používání některých dalších nepovinných informací.
- (42) Pokud není stanoveno jinak, měla by pravidla pro označování v odvětví vína doplňovat pravidla stanovená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy ⁽²⁾, která se uplatňují horizontálně. Zkušenosti ukázaly, že často není vhodné rozlišovat pravidla pro označování podle kategorie vinařského výrobku. Pravidla by se tedy měla v zásadě vztahovat na všechny různé druhy vína včetně dovezených výrobků. Zejména by měla u vín bez označení původu nebo zeměpisného označení umožnit označení moštové odrůdy a ročníku sklizně, s výhradou požadavků a výjimek týkajících se pravdivosti označování a příslušného sledování, jakož i nebezpečí uvedení spotřebitelů v omyl.
- (43) Existence a vytváření organizací producentů může nadále přispívat k zajišťování potřeb v odvětví vína stanovených na úrovni Společenství. Jejich prospěšnost by měla spočívat v rozsahu a účinnosti služeb, které svým členům nabízejí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 301/2008 (Úř. věst. L 97, 9.4.2008, s. 4).

⁽²⁾ Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2007/68/ES (Úř. věst. L 310, 28.11.2007, s. 11).

- To platí i pro mezioborové organizace. Členské státy by proto měly uznávat organizace, jež splňují určité požadavky stanovené na úrovni Společenství.
- (44) V zájmu lepšího fungování trhu s vínem by mělo být členským státům umožněno provádět rozhodnutí přijatá mezioborovými organizacemi. Do oblasti působnosti těchto rozhodnutí by však neměly spadat postupy, které by mohly narušit hospodářskou soutěž.
- (45) Vytvoření jednotného trhu Společenství zahrnuje zavedení obchodního režimu na vnějších hranicích Společenství. Jeho součástí by měla být dovozní cla a v zásadě by měl stabilizovat trh Společenství. Obchodní režim by měl vycházet z mezinárodních závazků Společenství, zejména z těch, jež vyplývají z dohod v rámci Světové obchodní organizace (WTO).
- (46) Sledování obchodních toků je zejména záležitost řízení, a proto je třeba postupovat pružně. Komise by tedy měla rozhodnout o zavedení licenčních požadavků a zohlednit přitom potřebu dovozních a vývozních licencí pro řízení daných trhů a zejména pro sledování dovozu daných výrobků. Obecné podmínky týkající se těchto licencí by však měly být stanoveny tímto nařízením.
- (47) V případech, pro které jsou stanoveny dovozní a vývozní licence, by se mělo požadovat složení jistoty jako záruky uskutečnění transakcí, na které tyto licence byly vydány.
- (48) Režim dovozních cel umožňuje obejít se na vnějších hranicích Společenství bez jakýchkoli dalších ochranných opatření. Vnitřní trh a mechanismus cel by se však mohly za mimořádných okolností ukázat jako nevyhovující. V takových případech by Společenství mělo mít možnost přijmout neprodleně veškerá nezbytná opatření, aby trh Společenství nebyl ponechán bez ochrany proti případným narušením. Tato opatření by měla být v souladu s mezinárodními závazky Společenství.
- (49) S cílem vyloučit nebo napravit nepříznivé dopady, které by na trh Společenství mohl mít zejména dovoz výrobků z hroznové šťávy a hroznového moštu, by měl tento dovoz podléhat za splnění určitých podmínek dodatečnému clu.
- (50) K zajištění řádného fungování trhu s vínem, a zejména ve snaze předejít narušením trhu, by se měla stanovit možnost zakázat používání režimu aktivního nebo pasivního zúšlechťovacího styku. Má-li být tento druh nástroje řízení trhu úspěšný, musí být zpravidla uplatňován bez zbytečného prodloužení. Komisi by proto měly být svěřeny příslušné pravomoci.
- (51) Výrobky dovážené ze třetích zemí by měly podléhat pravidlům Společenství o druzích výrobků, označování a označeních původu a zeměpisných označeních. Měly by být provázeny zprávou o výsledku rozboru.
- (52) Je vhodné, aby byla Komise za určitých podmínek oprávněna otevřít a spravovat celní kvóty vyplývající z mezinárodních dohod uzavřených v souladu se Smlouvou nebo z jiných aktů Rady.
- (53) Nadvýroba vína ve Společenství se v důsledku porušování přechodného zákazu nové výsadby zvýšila. Ve Společenství se značná část výsadby uskutečnila protiprávně, což způsobuje nekalou soutěž a stupňuje problémy odvětví vína.
- (54) U protiprávně osázených ploch by se mělo, pokud jde o závazky producentů v souvislosti s těmito plochami, rozlišovat mezi plochami osázenými do 31. srpna 1998 a po něm. Plochám protiprávně osázeným před 1. zářím 1998 by se měla poskytnout poslední možnost legalizace za podmínek uvedených v čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 1493/1999. Odpovídající ustanovení tohoto nařízení by proto mělo mít zpětnou působnost.
- (55) Plochy protiprávně osázené před 1. zářím 1998 dosud nepodléhají povinnosti provést vyklučení. Příslušní producenti by měli mít povinnost je legalizovat zaplacením určitého poplatku. Pokud nebudou dotyčné plochy legalizovány k 31. prosinci 2009, měli by mít producenti povinnost tyto plochy na vlastní náklady vyklučit. Není-li povinné vyklučení provedeno, měla by být zaplacená pokuta.
- (56) Plochy, které byly osázeny porušením příslušného zákazu po 31. srpnu 1998, by měly být vyklučeny, což je sankce uvedená v nařízení (ES) č. 1493/1999. Není-li povinné vyklučení provedeno, měla by být zaplacená pokuta.
- (57) Až do provedení legalizace a klučení by se víno z ploch osázených při porušení zákazu a nelegalizovaných podle nařízení (ES) č. 1493/1999 mělo uvádět na trh pouze za účelem destilace na náklady dotyčného producenta. Předkládání smluv o destilaci producenty by mělo zajistit lepší sledování tohoto pravidla než dosud.
- (58) Přechodný zákaz nové výsadby měl určitý vliv na rovnováhu mezi poptávkou a dodávkou na trhu s vínem, zároveň však vytvořil překážku pro konkurenceschopné producenty, kteří chtěli pružně reagovat na zvýšenou poptávku.

- (59) Jelikož zatím nebylo dosaženo rovnováhy na trhu a vzhledem k tomu, že provedení doprovodných opatření jako režim klučení vyžaduje určitý čas, je vhodné zachovat zákaz nové výsadby do 31. prosince 2015. Poté by však měl být definitivně zrušen, aby konkurenceschopní producenti mohli svobodně reagovat na podmínky trhu. Členským státům by se však mělo umožnit prodloužení zákazu na svých územích až do 31. prosince 2018, pokud to považují za nezbytné.
- (60) Stávající povolení pro novou výsadbu ploch určených k založení porostů za účelem produkce roubů, pro pozemkové úpravy a vyvlastnění, jakož i pro vinohradnické pokusy, nezpůsobila žádné závažnější narušení trhu, a měla by proto zůstat nadále zachována, s výhradou nezbytných kontrol.
- (61) Je třeba i nadále udělovat práva na opětovnou výsadbu, pokud se producenti zaváží vyklučit rovnocenné plochy vinic, protože čistý dopad této výsadby na produkci je zpravidla nulový.
- (62) Členské státy by s výhradou přísných kontrol měly mít rovněž možnost povolovat převod práv na opětovnou výsadbu na jiný podnik, pokud má tento převod za cíl zlepšení jakosti, týká se ploch určených k založení porostů za účelem produkce roubů nebo je spojen s převodem části podniku. Tyto převody by měly probíhat v rámci jednoho členského státu.
- (63) Za účelem zlepšení správy produkčního potenciálu vinic, podpory efektivního využívání práv na výsadbu, a tím dalšího zmírnění dopadů přechodných omezení výsadby, by měl nadále existovat systém státních nebo regionálních rezerv.
- (64) Členské státy by si s výhradou nezbytných kontrol měly při správě rezerv ponechat větší prostor, aby mohly lépe přizpůsobit využití práv na výsadbu z těchto rezerv místním potřebám. Přitom by měl být umožněn nákup práv na výsadbu, zajištění rezervy, jakož i prodej práv z rezervy. Za tímto účelem by členské státy měly mít i nadále právo systém rezerv nevyužívat, pokud mohou prokázat, že disponují účinným systémem pro správu práv na výsadbu.
- (65) Udělení zvláštních výhod mladým výrobcům vína může usnadnit nejen jejich usazení, ale také strukturální přizpůsobení jejich podniků po prvním usazení, a měli by proto být způsobilí získat zdarma práva na výsadbu z dané rezervy.
- (66) Aby bylo zajištěno optimální využití zdrojů a lepší přizpůsobení nabídky poptávce, měla by být práva na výsadbu využita jejich držiteli v přiměřené době. V opačném případě by měla být přidělena či znovu přidělena do rezerv. Ze stejných důvodů by měla být v přiměřené době udělena práva přidělená do rezerv.
- (67) Na členské státy, v nichž se režim práv na výsadbu neuplatňoval k 31. prosinci 2007, by se přechodný zákaz nové výsadby neměl vztahovat.
- (68) Jako další doprovodné opatření, jehož cílem je vytvořit odvětví vína odpovídající podmínkám trhu, by měl být zaveden režim klučení. Pokud se producenti domnívají, že podmínky v určitých oblastech nevedou k výnosné produkci, měli by mít možnost snížit náklady a trvale se v těchto oblastech vzdát výroby vína a měli by mít možnost buď vykonávat na příslušné ploše alternativní činnost, nebo zcela zanechat zemědělské výroby.
- (69) Zkušenosti ukázaly, že pokud je členským státům ponechána možnost povolit klučení oproti vyplacení prémie, hrozí, že opatření a jeho očekávané účinky na dodávky nebudou efektivní. Proto by na rozdíl od současného režimu měli být producenti obecně způsobilí pro režim klučení a mít výhradní právo rozhodnout se, zda jej využijí. Za to by jim měla být poskytnuta prémie na hektar vyklučovaných vinic. Členské státy, jejichž výroba vína je nižší než 50 000 hektolitrů za rok, by však neměly mít přístup k režimu klučení, jelikož výrazně neovlivňují výrobu ve Společenství.
- (70) Členské státy by měly mít možnost určit na základě objektivních kritérií a v rozmezí daném Komisí konkrétní úroveň prémie za klučení.
- (71) Za účelem zajištění odpovědného zacházení s vyklučnými plochami by nároky na prémie měly záviset na tom, zda dotčení producenti dodržují platná pravidla týkající se životního prostředí. Každé zjištěné nedodržení by mělo mít za následek úměrné snížení prémie za klučení.
- (72) Aby se zabránilo problémům v oblasti životního prostředí, mělo by se členským státům umožnit, aby vyloučily klučení v horských oblastech, na příkrých svazích, v některých malých ostrovních oblastech a v oblastech se zvláštními ekologickými omezeními v souladu se zvláštními podmínkami. V souladu s politikou pro nejvzdálenější regiony Společenství by režim klučení neměl být uplatňován na Azorách, Madeíře a Kanárských ostrovech. Je třeba, aby členské státy mohly ukončit klučení, pokud celková vyklučaná plocha dosáhne 8 % jejich ploch vinic (10 % na regionální úrovni).
- (73) Pokud by v některém členském státě vyklučaná plocha překročila 15 % celkové plochy vinic, měla by existovat možnost stanovit horní hranici klučení v tomto členském státě na 15 %, aby se zabránilo neúměrné koncentraci zdrojů na vyklučení na náklady jiných členských států. Dále

- by měla existovat možnost zastavit v daném roce klučení, pokud vyklučená plocha v uvedeném roce dosahuje 6 % jeho celkové plochy vinic.
- (74) Zemědělská plocha dříve využívaná pro vinice by se po vyklučení měla považovat za plochu způsobilou podle režimu jednotné platby a měla by na ni být přidělena oddělená přímá platba odpovídající průměru v regionu, jež by z rozpočtových důvodů neměla přesáhnout určitou výši.
- (75) Neoprávněné poskytování vnitrostátních podpor by ohrozilo řádné fungování jednotného trhu. Proto je nutné, aby se ustanovení Smlouvy, která upravují vnitrostátní podpory, v zásadě vztahovala na výrobky, na něž se vztahuje společná organizace trhu s vínem. Předpisy o premii za klučení a některá opatření programů podpory by však neměly být samy o sobě překážkou poskytnutí vnitrostátní podpory stanovené pro tytéž účely.
- (76) Za účelem lepšího řízení produkčního potenciálu vinic je vhodné, aby členské státy poskytovaly Komisi soupis svého produkčního potenciálu. Informace v něm obsažené by měly vycházet z registru vinic, který by měl být veden a pravidelně aktualizován. Podrobnosti ohledně registru by mělo stanovit prováděcí nařízení Komise. Nařízení Rady (EHS) č. 2392/86 ze dne 24. července 1986 o zavedení registru vinic Společenství⁽¹⁾ by proto mělo být zrušeno. Jako podnět členským státům k vypracování tohoto soupisu by se podpora na restrukturalizaci a přeměnu měla omezit pouze na členské státy, které předložily přehled.
- (77) Aby byly k dispozici informace nezbytné k přijetí příslušných politických a správních rozhodnutí, je třeba, aby producenti hroznů určených k výrobě vína a výrobci hroznového moštu a vína odevzdávali prohlášení o sklizni. Členské státy by měly po obchodnících s hrozny určenými k výrobě vína požadovat, aby každoročně podávali prohlášení o množstvích z poslední sklizně uvedených na trh. Výrobci hroznového moštu a vína a obchodníci s výjimkou maloobchodníků by měli podávat hlášení o svých zásobách moštu a vína.
- (78) Za účelem dosažení uspokojivé úrovně sledovatelnosti daných výrobků, zejména v zájmu ochrany spotřebitelů, by se mělo stanovit, že všechny výrobky, na něž se vztahuje toto nařízení, musí být při oběhu ve Společenství opatřeny průvodním dokladem.
- (79) Za účelem řešení opodstatněných případů nouze i po ukončení přechodného opatření na podporu nouzové destilace stanoveného v rámci programů podpory, k němuž dojde v roce 2012, by členské státy měly mít možnost poskytovat podporu pro nouzovou destilaci v rámci celkového rozpočtového omezení představujícího 15 % příslušné částky příslušného ročního rozpočtu členského státu pro vnitrostátní program podpory. Tato podpora by měla být před poskytnutím oznámena Komisi a schválena podle tohoto nařízení.
- (80) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽²⁾.
- (81) Výdaje členských států v důsledku povinností vyplývajících z uplatňování tohoto nařízení by mělo financovat Společenství v souladu s nařízením Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky⁽³⁾.
- (82) Členské státy a Komise by si měly vzájemně předávat informace nezbytné pro uplatňování tohoto nařízení.
- (83) Aby se zajistilo dodržení povinností stanovených v tomto nařízení, je třeba provádět kontroly a v případě nedodržení těchto povinností ukládat sankce. Komisi by proto měla být udělena pravomoc stanovit příslušná pravidla, včetně pravidel o zpětném získávání neoprávněných plateb a o povinnosti členských států předkládat zprávy.
- (84) Orgány členských států by měly být příslušné pro zajišťování souladu s tímto nařízením a měly by přijmout opatření, aby Komise tento soulad mohla sledovat a zajišťovat.
- (85) Pro začlenění odvětví vína do režimu jednotné platby by měly být všechny aktivně obhospodařované plochy vinic způsobilé pro režim jednotné platby podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce⁽⁴⁾.
- (86) Pěstitelé révy z Bulharska, České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Rumunska, Slovinska a Slovenska by měli využívat zavedení položky „víno“ do režimu jednotné platby za stejných podmínek

⁽¹⁾ Úř. věst. L 208, 31.7.1986, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1631/98 (Úř. věst. L 210, 28.7.1998, s. 14).

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽³⁾ Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1437/2007 (Úř. věst. L 322, 7.12.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 293/2008 (Úř. věst. L 90, 2.4.2008, s. 5).

jako pěstitelé révy ze Společenství ve složení ke 30. dubnu 2004. Na položku „víno“ v režimu jednotné platby by se proto neměl vztahovat článek 143a nařízení (ES) č. 1782/2003 týkající se plánu zvýšení.

(87) Nařízení (ES) č. 1782/2003 a nařízení Rady (ES) č. 3/2008 ze dne 17. prosince 2007 o informačních a propagačních opatřeních na podporu zemědělských produktů na vnitřním trhu a ve třetích zemích ⁽¹⁾ by měla být odpovídajícím způsobem změněna.

(88) V důsledku přechodu od režimu stanoveného v nařízení (ES) č. 1493/1999 a v ostatních nařízeních v odvětví vína k režimu stanovenému v tomto nařízení by mohly vzniknout potíže, které toto nařízení neřeší. Pro takový případ by mělo být stanoveno, že Komise přijme nezbytná přechodná opatření. Komise by rovněž měla být oprávněna řešit konkrétní praktické problémy,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví zvláštní pravidla týkající se výroby výrobků uvedených v příloze I části XII nařízení (ES) č. 1234/2007 a jejich uvádění na trh.

2. Pokud jde o výrobky uvedené v odstavci 1, stanoví toto nařízení

- a) podpůrná opatření;
- b) regulační opatření;
- c) pravidla pro obchod se třetími zeměmi;
- d) pravidla týkající se produkčního potenciálu.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice uvedené v příloze I.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 3, 5.1.2008, s. 1.

HLAVA II

PODPŮRNÁ OPATŘENÍ

KAPITOLA I

Programy podpory

Oddíl 1

Úvodní ustanovení

Článek 3

Oblast působnosti

Tato kapitola stanoví pravidla pro přidělování finančních prostředků Společenství členskými státy a pro využívání těchto prostředků členskými státy prostřednictvím vnitrostátních programů podpory (dále jen „programy podpory“) k financování podpůrných opatření v odvětví vína.

Článek 4

Slučitelnost a soudržnost

1. Programy podpory musí být slučitelné s právem Společenství a soudržné s činnostmi, politikami a prioritami Společenství.

2. Členské státy odpovídají za programy podpory a zajišťují, aby byly vnitřně soudržné a aby byly vypracovány a prováděny objektivně, s ohledem na hospodářskou situaci příslušných producentů a na potřebu vyhnout se neopodstatněnému nerovnému zacházení s jednotlivými producenty.

Členské státy odpovídají za stanovení a provádění nezbytných kontrol a sankcí v případě nedodržení programů podpory.

3. Podpora se neposkytuje

- a) na výzkumné projekty a opatření na podporu výzkumných projektů;
- b) na opatření, která jsou obsažena v programech členských států pro rozvoj venkova podle nařízení (ES) č. 1698/2005.

Oddíl 2

Předkládání a obsah programů podpory

Článek 5

Předkládání programů podpory

1. Každý producentův členský stát uvedený v příloze II předloží poprvé do 30. června 2008 Komisi návrh pětiletého programu podpory, který obsahuje opatření v souladu s touto kapitolou.

Podpůrná opatření obsažená v programech podpory se vypracovávají na územní úrovni, kterou členské státy pokládají za nejvhodnější. Před předložením Komisi se program podpory konzultuje s příslušnými orgány a organizacemi na vhodné územní úrovni.

Každý členský stát předloží jediný návrh programu podpory, který může zohledňovat regionální zvláštnosti.

2. Programy podpory se použijí od uplynutí tří měsíců po předložení Komisi.

Pokud však předložený program podpory není v souladu s podmínkami stanovenými v této kapitole, vyrozumí o tom Komise členský stát. V tom případě členský stát předloží Komisi upravený program podpory. Je-li nesoulad napraven, použije se upravený program od uplynutí dvou měsíců po jeho oznámení; v opačném případě se použije tento pododstavec.

3. Odstavec 2 se použije obdobně pro změny programů podpory předložené členskými státy.

4. Článek 6 se nevztahuje na případ, kdy jediným opatřením členského státu v rámci programu podpory je přechod na režim jednotné platby podle článku 9. Článek 21 se v tomto případě použije pouze s ohledem na jeho odstavec 1 a ve vztahu k roku, kdy se přechod uskuteční.

Článek 6

Obsah programů podpory

Programy podpory se skládají z těchto částí:

- podrobný popis navrhovaných opatření a jejich kvantifikované cíle;
- výsledky konzultací;
- posouzení očekávaných technických, hospodářských a sociálních dopadů a vlivu na životní prostředí;
- harmonogram provádění jednotlivých opatření;

- obecný rozpis financování uvádějící prostředky, které mají být použity, a předběžné přidělení prostředků na jednotlivá opatření v souladu se stropy stanovenými v příloze II;
- kritéria a množstevní ukazatele, které se mají používat při sledování a hodnocení, a opatření přijatá k zajištění toho, aby se programy podpory prováděly náležitým a účinným způsobem;
- určení příslušných orgánů a subjektů odpovědných za provádění programu podpory.

Článek 7

Způsobilá opatření

1. Programy podpory zahrnují jedno nebo více z těchto opatření:

- podporu z režimu jednotné platby podle článku 9;
- propagaci podle článku 10;
- restrukturalizaci a přeměnu vinic podle článku 11;
- zelenou sklizeň podle článku 12;
- vzájemné fondy podle článku 13;
- pojištění sklizně podle článku 14;
- investice podle článku 15;
- destilaci vedlejších výrobků podle článku 16;
- destilaci na konzumní alkohol podle článku 17;
- nouzovou destilaci podle článku 18;
- používání zahuštěného hroznového moštu podle článku 19.

2. Programy podpory nesmějí obsahovat jiná opatření než ta, která jsou uvedena v článcích 9 až 19.

Článek 8

Obecná pravidla pro programy podpory

- Rozdělení dostupných finančních prostředků Společenství a rozpočtové stropy se stanoví v příloze II.
- Podpora Společenství se vztahuje pouze na způsobilé výdaje vzniklé po předložení příslušného programu podpory podle čl. 5 odst. 1.

3. Členské státy nepřispívají na náklady spojené s opatřeními financovanými Společenstvím v rámci programů podpory.

4. Odchylně od odstavce 3 mohou členské státy poskytnout na opatření uvedená v člancích 10, 14 a 15 vnitrostátní podporu v souladu s příslušnými předpisy Společenství o státní podpoře.

Maximální míra podpory, jak je stanovena v příslušných předpisech Společenství o státní podpoře, se vztahuje na celkové veřejné financování, které zahrnuje prostředky Společenství i vnitrostátní prostředky.

Oddíl 3

Zvláštní podpůrná opatření

Článek 9

Režim jednotné platby a podpora pěstitelům révy

1. Členské státy mohou poskytnout podporu pěstitelům révy tak, že jim přidělí platební nároky ve smyslu hlavy III kapitoly 3 nařízení (ES) č. 1782/2003 v souladu s bodem O přílohy VII uvedeného nařízení.

2. Členské státy, které mají v úmyslu využít možnosti podle odstavce 1, stanoví tuto podporu ve svých programech podpory, včetně následných převodů prostředků do režimu jednotné platby, prostřednictvím změny uvedených programů podle čl. 5 odst. 3.

3. Podpora podle odstavce 1 od počátku své použitelnosti

- a) zůstává v režimu jednotné platby a není již k dispozici ani nemůže být přidělena podle čl. 5 odst. 3 na opatření uvedená v člancích 10 až 19 v následujících letech provádění programů podpory;
- b) úměrně snižuje výši finančních prostředků dostupných v programu podpory pro opatření uvedená v člancích 10 až 19.

Článek 10

Propagace na trzích třetích zemí

1. Podpora podle tohoto článku zahrnuje informační nebo propagační opatření týkající se vín Společenství ve třetích zemích za účelem zlepšení jejich konkurenceschopnosti v těchto zemích.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 se vztahují na vína s chráněným označením původu nebo se zeměpisným označením nebo na vína s označením moštové odrůdy.

3. Opatřeními uvedenými v odstavci 1 mohou být pouze

- a) opatření zaměřená na vztahy s veřejností, propagační a reklamní opatření, která především zdůrazňují výhody výrobků Společenství, zejména pokud jde o jakost, bezpečnost potravin a šetrnost k životnímu prostředí;
 - b) účast na akcích, veletrzích nebo výstavách mezinárodního významu;
 - c) informační kampaně, zejména o systémech Společenství týkajících se označení původu, zeměpisných označení a ekologické produkce;
 - d) studie o nových trzích potřebné pro rozšiřování odbytu;
 - e) studie vyhodnocující výsledky propagačních a informačních opatření.
4. Příspěvek Společenství na propagační opatření nepřesahuje 50 % způsobilých výdajů.

Článek 11

Restrukturalizace a přeměna vinic

1. Cílem opatření na restrukturalizaci a přeměnu vinic je zvýšení konkurenceschopnosti výrobců vína.

2. Restrukturalizace a přeměna vinic se podporuje v souladu s tímto článkem, pouze pokud členské státy předloží soupis svého produkčního potenciálu v souladu s článkem 109.

3. Podpora na restrukturalizaci a přeměnu vinic se může vztahovat pouze na jednu nebo více z těchto činností:

- a) změnu odrůdové skladby, rovněž prostřednictvím přestěpování;
- b) přemístění vinic;
- c) zdokonalení technik obhospodařování vinic.

Podpora se nevztahuje se na běžnou obnovu starých vinic po skončení jejich přirozené životnosti.

4. Podpora na restrukturalizaci a přeměnu vinic se může poskytovat pouze formou

- a) náhrady producentům za ztrátu příjmů v důsledku provádění tohoto opatření;
- b) příspěvku na náklady restrukturalizace a přeměny vinic.

5. Náhrada producentům za ztrátu příjmů podle odst. 4 písm. a) může pokrýt až 100 % příslušné ztráty a poskytovat se formou

a) povolení souběžné existence staré a nové vinice během nejvýše tříletého období, které uplyne do ukončení přechodného režimu práv na výsadbu, bez ohledu na hlavu V kapitole II;

b) finančního vyrovnání.

6. Příspěvek Společenství na skutečné náklady restrukturalizace a přeměny vinic nepřesáhne 50 % způsobilých nákladů. Příspěvek Společenství na náklady spojené s restrukturalizací a přeměnou vinic v regionech zařazených mezi regiony způsobilé v rámci cíle „konvergence“ podle nařízení (ES) č. 1083/2006 ⁽¹⁾ nepřesáhne 75 % způsobilých nákladů.

Článek 12

Zelená sklizeň

1. Pro účely tohoto článku se zelenou sklizní rozumí úplné zničení nebo odstranění nezralých vinných hroznů, čímž se sníží výnos dané plochy na nulu.

2. Podpora zelené sklizně má přispět k obnovení rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou na trhu s vínem ve Společenství, a předcházet tak krizím na trhu.

3. Podporu na zelenou sklizeň lze poskytovat jako náhradu formou paušální platby na hektar, jejíž výši určí dotyčný členský stát.

Platba nepřesáhne 50 % celkových přímých nákladů na zničení nebo odstranění vinných hroznů a ztráty příjmů spojené se zničením nebo odstraněním vinných hroznů.

4. Příslušné členské státy vytvoří systém založený na objektivních kritériích, který zajistí, aby opatření týkající se zelené sklizně nevedlo k náhradě pro jednotlivé výrobce vína překračující stropy uvedené v odst. 3 druhém pododstavci.

Článek 13

Vzájemné fondy

1. Podpora na vytvoření vzájemných fondů má pomáhat výrobcům, kteří se snaží zajistit proti výkyvům trhu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti (Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 25). Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1989/2006 (Úř. věst. L 411, 30.12.2006, s. 6).

2. Podpora na vytvoření vzájemných fondů může být poskytnuta formou dočasné nebo klesající podpory na pokrytí správních nákladů fondů.

Článek 14

Pojištění sklizně

1. Podpora na pojištění sklizně přispívá k zabezpečení příjmů producentů, pokud jsou postiženi přírodní pohromou, nepříznivými klimatickými jevy, chorobami rostlin nebo škůdci.

2. Podporu na pojištění sklizně lze poskytnout formou finančního příspěvku Společenství, který nesmí přesáhnout

a) 80 % nákladů na pojistné hrazené producenty jako pojištění proti ztrátám způsobeným nepříznivými klimatickými jevy srovnatelnými s přírodní pohromou;

b) 50 % nákladů na pojistné hrazené producenty jako pojištění proti

i) ztrátám uvedeným v písmenu a) a proti ostatním ztrátám způsobeným nepříznivými klimatickými jevy,

ii) ztrátám způsobeným zvířaty, chorobami rostlin nebo škůdci.

3. Podporu na pojištění sklizně lze poskytnout pouze v případě, že dotyčné platby pojistného plnění neposkytují producentům náhradu vyšší než 100 % utrpěné ztráty příjmů, s přihlédnutím k náhradám, které producenti případně obdrželi z jiných režimů podpory spojených s pojištěným rizikem.

4. Podpora na pojištění sklizně nesmí narušit hospodářskou soutěž na pojistném trhu.

Článek 15

Investice

1. Podporu lze poskytnout pro hmotné nebo nehmotné investice do zařízení na zpracování, infrastruktury vinařského závodu a obchodování s vínem, které zvyšují celkovou výkonnost podniku a týkají se jedné nebo více z těchto oblastí:

a) výroba výrobků uvedených v příloze IV nebo jejich uvádění na trh;

b) vývoj nových výrobků, postupů a technologií v souvislosti s výrobky uvedenými v příloze IV.

2. Podpora podle odstavce 1 v maximální míře je omezena na mikropodniky a malé a střední podniky ve smyslu doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků⁽¹⁾. Pokud jde o území Azor, Madeiry, Kanárských ostrovů, menších ostrovů v Egejském moři ve smyslu nařízení Rady (ES) č. 1405/2006 ze dne 18. září 2006, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch menších ostrovů v Egejském moři⁽²⁾, a francouzských zámořských departementů, není poskytování podpory v maximální míře omezeno velikostí podniku. V případě podniků, na něž se nevztahuje čl. 2 odst. 1 hlavy I přílohy doporučení 2003/361/ES a které mají méně než 750 zaměstnanců nebo jejichž obrát je nižší než 200 milionů EUR, se maximální míra podpory snižuje na polovinu.

Podpora se neposkytuje podnikům nacházejícím se v obtížích ve smyslu Pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích.

3. Způsobilé výdaje nezahrnují položky uvedené v čl. 71 odst. 3 písm. a) až c) nařízení (ES) č. 1698/2005.

4. U příspěvku Společenství se použijí tyto maximální míry podpory v souvislosti se způsobilými investičními náklady:

- a) 50 % v regionech zařazených mezi regiony způsobilé v rámci cíle „konvergence“ podle nařízení (ES) č. 1083/2006;
- b) 40 % v jiných regionech než regionech zařazených mezi regiony způsobilé v rámci cíle „konvergence“;
- c) 75 % v nejvzdálenějších regionech podle nařízení Rady (ES) č. 247/2006 ze dne 30. ledna 2006, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie⁽³⁾;
- d) 65 % na menších ostrovech v Egejském moři ve smyslu nařízení (ES) č. 1405/2006.

5. Článek 72 nařízení (ES) č. 1698/2005 se použije obdobně na podporu uvedenou v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 16

Destilace vedlejších výrobků

1. Na dobrovolnou či povinnou destilaci vedlejších výrobků vinnifikace, která byla provedena v souladu s podmínkami uvedenými v bodě D přílohy VI, lze poskytnout podporu.

Výše podpory se stanoví na procenta objemová a na hektolitr vyrobeného alkoholu. Na objem alkoholu obsažený ve vedlejších

výrobcích určených k destilaci, který přesáhne 10 % objemových alkoholu vzhledem k vyrobenému vínu, se podpora neposkytne.

2. Maximální uplatnitelné výše podpory odrážejí náklady na sběr a zpracování a stanoví se postupem podle čl. 113 odst. 1.

3. Alkohol získaný destilací podle odstavce 1, na niž byla udělena podpora, se použije výhradně pro průmyslové nebo energetické účely, aby nedošlo k narušení hospodářské soutěže.

Článek 17

Destilace na konzumní alkohol

1. Do 31. července 2012 lze výrobcům poskytnout podporu ve formě podpory na hektar u vína destilovaného na konzumní alkohol.

2. Před udělením podpory musí být předloženy příslušné smlouvy o destilaci vína a příslušná potvrzení o dodávce za účelem destilace.

Článek 18

Nouzová destilace

1. Do 31. července 2012 lze na základě rozhodnutí členského státu v odůvodněných nouzových případech poskytnout podporu na dobrovolnou nebo povinnou destilaci přebytečného vína, aby se snížil nebo odstranil přebytek a zároveň se zajistilo průběžné zásobování mezi sklizněmi.

2. Maximální uplatnitelné výše podpory se stanoví postupem podle čl. 113 odst. 1.

3. Alkohol získaný destilací podle odstavce 1, na niž byla udělena podpora, se použije výhradně pro průmyslové nebo energetické účely, aby nedošlo k narušení hospodářské soutěže.

4. Podíl dostupného rozpočtu na opatření pro nouzovou destilaci nepřesáhne pro jednotlivé členské státy v příslušném rozpočtovém roce tyto procentní podíly vypočítané z celkově dostupných prostředků uvedených v příloze II:

— 20 % v roce 2009,

— 15 % v roce 2010,

— 10 % v roce 2011,

— 5 % v roce 2012.

5. Členské státy mohou zvýšit dostupné prostředky na opatření pro nouzovou destilaci nad roční stropy stanovené v odstavci 4

⁽¹⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.

⁽²⁾ Úř. věst. L 265, 26.9.2006, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 42, 14.2.2006, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1276/2007 (Úř. věst. L 284, 30.10.2007, s. 11).

příspěvkem z vnitrostátních prostředků podle těchto mezních hodnot (vyjádřených v procentech příslušného ročního stropu uvedeného v odstavci 4):

- 5 % v hospodářském roce 2010,
- 10 % v hospodářském roce 2011,
- 15 % v hospodářském roce 2012.

Členské státy oznámí Komisi případný doplatek z vnitrostátních prostředků podle prvního odstavce a Komise musí transakci schválit před uvolněním těchto prostředků.

Článek 19

Používání zahuštěného hroznového moštu

1. Do 31. července 2012 lze poskytnout podporu výrobcům vína, kteří používají zahuštěný hroznový mošt včetně rektifikovaného moštového koncentrátu ke zvýšení přirozeného obsahu alkoholu ve výrobcích v souladu s podmínkami stanovenými v příloze V.

2. Výše podpory se stanoví na procenta objemová možného obsahu alkoholu a na hektolitr moštu použitého k obohacení.

3. Maximální uplatnitelné výše podpory na toto opatření v různých vinařských zónách se stanoví postupem podle čl. 113 odst. 1.

Článek 20

Podmíněnost

Zjistí-li se, že zemědělec někdy během tří let od platby v rámci programů podpory na restrukturalizaci a přeměnu nebo kdykoli během jednoho roku od platby v rámci programů podpory na zelenou sklizeň ve svém podniku nedodržel požadavky podle předpisů v oblasti řízení, jakož i dobrý zemědělský a ekologický stav podle článků 3 až 7 nařízení (ES) č. 1782/2003, a toto nedodržení je výsledkem jednání nebo opomenutí, které mu je možné přímo přičíst, částka platby tomuto zemědělci se sníží nebo zruší, a to zčásti nebo zcela, podle závažnosti, rozsahu, přetrvávání a opakování nedodržení předpisů, a zemědělci se případně uloží povinnost ji nahradit v souladu s podmínkami stanovenými ve zmíněných ustanoveních.

Oddíl 4

Obecná ustanovení

Článek 21

Podávání zpráv a hodnocení

1. Členské státy předloží Komisi poprvé do 1. března 2010 a dále každoročně do 1. března zprávu o provádění opatření

stanovených ve svých programech podpory během předešlého rozpočtového roku.

V těchto zprávách se uvádí a popisují opatření, na která se poskytla pomoc Společenství v rámci programů podpory, a zejména podrobnosti o provádění propagačních opatření podle článku 10.

2. Členské státy předloží Komisi do 1. března 2011 a podruhé do 1. března 2014 hodnocení nákladů a přínosů programů podpory a uvedou, jak lze zvýšit jejich účinnost.

Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě do 31. prosince 2011 zprávu o provádění propagačních opatření podle článku 10.

Článek 22

Prováděcí opatření

Prováděcí opatření k této kapitole se přijímají postupem podle čl. 113 odst. 1.

Tato opatření mohou zahrnovat zejména:

- a) formát předkládání programů podpory;
- b) pravidla týkající se změn v programech podpory poté, co se začaly uplatňovat;
- c) prováděcí pravidla k opatřením stanoveným v článcích 10 až 19;
- d) podmínky pro oznamování a zveřejňování pomoci z prostředků Společenství;
- e) podrobnosti o podávání zpráv.

KAPITOLA II

Převod finančních prostředků

Článek 23

Převod finančních prostředků na rozvoj venkova

1. Od rozpočtového roku 2009 budou prostředky uvedené v odstavci 2, které vycházejí z historických výdajů podle nařízení (ES) č. 1493/1999 na intervenční opatření zaměřená na regulaci zemědělských trhů podle čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1290/2005, dostupné jako dodatečné prostředky Společenství na opatření ve vinařských oblastech v rámci programování rozvoje venkova podle nařízení (ES) č. 1698/2005.

2. Pro jednotlivé kalendářní roky jsou k dispozici tyto částky:

- 2009: 40,5 milionů EUR,
- 2010: 80,9 milionů EUR,
- od roku 2011: 121,4 milionů EUR.

3. Částky uvedené v odstavci 2 se rozdělují mezi dotyčné členské státy v souladu s přílohou III.

Členské státy, které nemají ve stávající tabulce v příloze III uvedeny žádné prostředky z důvodu malého rozsahu jiných výsledných částek podle finančního klíče použitého k určení částek v příloze III (méně než 2,5 milionu EUR, které mají být převedeny v roce 2009), mohou rozhodnout o převedení částek zahrnutých nyní v příloze II zcela nebo zčásti do přílohy III za účelem použití v jejich programech pro rozvoj venkova. Dotyčné členské státy v těchto případech oznámí tento převod Komisi do 30. června 2008 a Komise změní odpovídajícím způsobem odstavce 2 a přílohy II a III.

HLAVA III

REGULAČNÍ OPATŘENÍ

KAPITOLA I

Obecná pravidla

Článek 24

Zatřídění moštových odrůd

1. S výhradou odstavce 2 zatřídí členské státy moštové odrůdy mezi ty, které mohou být vysazovány, opětovně vysazovány nebo štěpovány na jejich území pro účely výroby vína.

Členské státy mohou zatřídít pouze moštové odrůdy, které splňují tyto podmínky:

- a) daná odrůda náleží k druhu réva vinná (*Vitis vinifera* L.) nebo pochází z křížení révy vinné s jinými druhy rodu *Vitis*;
- b) odrůda není jednou z těchto: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton a Herbemont.

Je-li moštová odrůda vyňata ze zatřídění uvedeného v prvním pododstavci, musí se do patnácti let po vynětí vykloučit.

2. Členské státy, které nevyrobí za hospodářský rok více než 50 000 hektolitrů vína vypočtených podle průměrné výroby za posledních pět hospodářských let, jsou osvobozeny od povinnosti zatřídění uvedené v odstavci 1.

Avšak i v členských státech uvedených v prvním pododstavci lze pro účely výroby vína vysazovat, opětovně vysazovat nebo štěpovat pouze moštové odrůdy, které jsou v souladu s odst. 1 písm. a) a b).

3. Odchylně od odst. 1 prvního a druhého pododstavce a odst. 2 druhého pododstavce se pro vědecké a výzkumné účely povoluje vysazování, opětovné vysazování nebo štěpování těchto moštových odrůd:

- a) moštové odrůdy, které nejsou zatříděné, pokud se jedná o členské státy uvedené v odstavci 1;
- b) moštové odrůdy, které nejsou v souladu s odst. 1 písm. a) a b), pokud se jedná o členské státy uvedené v odstavci 2.

4. Plochy osázené moštovými odrůdami pro účely výroby vína, které byly vysázeny v rozporu s odstavci 1 až 3, se vyklučí.

Tyto plochy se však vykloučit nemusí, je-li jejich příslušná produkce určena výhradně ke spotřebě domácnosti vinaře.

5. Členské státy přijmou opatření nezbytná ke kontrolování toho, zda výrobci dodržují odstavce 1 až 4.

Článek 25

Výroba a uvádění na trh

1. Výrobky uvedené v příloze IV a vyrobené ve Společenství se vyrábějí z moštových odrůd zatříděných podle čl. 24 odst. 1.

2. Označení druhu výrobku z révy vinné podle přílohy IV lze ve Společenství použít pouze při uvádění na trh výrobku, který splňuje odpovídající podmínky stanovené v uvedené příloze.

Bez ohledu na čl. 59 odst. 1 písm. a) však mohou členské státy povolit používání výrazu „víno“, pokud

- a) je doprovázen názvem ovoce ve formě složeného názvu, pro uvádění na trh výrobků, které byly získány kvašením jiného druhu ovoce než vinných hroznů, nebo
- b) je součástí složeného názvu.

Jakákoli záměna s výrobky odpovídajícími druhům vína v příloze IV musí být vyloučena.

3. Druhy výrobků z révy vinné uvedené v příloze IV lze změnit postupem podle čl. 113 odst. 2.

4. S výjimkou lahvového vína, u kterého lze prokázat, že se plnění uskutečnilo před 1. zářím 1971, může být víno vyrobené z moštových odrůd uvedených v zatřídění vytvořeném v souladu

s čl. 24 odst. 1 prvním pododstavcem, avšak neodpovídající žádnému z druhů podle přílohy IV, použito jen pro vlastní spotřebu domácností vinaře, k výrobě vinného octa nebo k destilaci.

KAPITOLA II

Enologické postupy a omezení

Článek 26

Oblast působnosti

Tato kapitola upravuje povolené enologické postupy a platná omezení výroby výrobků, na které se vztahuje toto nařízení, a jejich uvádění na trh, jakož i postup, kterým se o těchto postupech a omezeních rozhoduje.

Článek 27

Enologické postupy a omezení

1. Při výrobě a ošetření výrobků, na které se vztahuje toto nařízení, ve Společenství se použijí pouze enologické postupy povolené právem Společenství podle přílohy V nebo ty, o nichž se rozhodne podle článků 28 a 29.

První pododstavec se nevztahuje na

- a) hroznovou šťávu a zahuštěnou hroznovou šťávu;
 - b) hroznový mošt a zahuštěný hroznový mošt určený k výrobě hroznové šťávy.
2. Povolené enologické postupy se použijí pouze k řádné vinifikaci, řádnému uchovávání nebo k řádnému vývoji výrobku.
3. Výrobky, na které se vztahuje toto nařízení, se vyrábějí ve Společenství v souladu s příslušnými omezeními stanovenými v příloze VI.
4. Výrobky, na které se vztahuje toto nařízení a které byly podrobeny enologickým postupům, jež Společenství nebo případně konkrétní stát nepovolují, nebo postupům, jež porušují omezení stanovená v příloze VI, nelze ve Společenství uvádět na trh.

Článek 28

Přísnější pravidla stanovená členskými státy

Členské státy mohou omezit nebo vyloučit používání některých enologických postupů a stanovit přísnější omezení pro vína povolená právem Společenství, která jsou vyráběna na jejich území, s cílem podpořit zachování podstatných vlastností vín s chráněným označením původu nebo s chráněným zeměpisným označením a šumivých a likérových vín.

Členské státy sdělí tato vyloučení a omezení Komisi, která o nich uvědomí ostatní členské státy.

Článek 29

Povolení enologických postupů a omezení

1. Kromě enologických postupů týkajících se obohacování, přikyselování a odkyselování stanovených v příloze V pro určité výrobky v ní uvedené a kromě omezení uvedených v příloze VI se o povolování enologických postupů a omezení, pokud jde o výrobu a ošetření výrobků, na které se vztahuje toto nařízení, rozhoduje postupem podle čl. 113 odst. 2.

2. Členské státy mohou povolit pokusné použití nepovolených enologických postupů za podmínek, jež budou určeny postupem podle čl. 113 odst. 2.

Článek 30

Podmínky povolení

Při povolování enologických postupů postupem podle čl. 113 odst. 2 Komise

- a) vychází z enologických postupů doporučených a zveřejněných Mezinárodní organizací pro révu a víno (OIV) a z výsledků pokusného použití dosud nepovolených enologických postupů;
- b) zohledňuje ochranu lidského zdraví;
- c) bere v úvahu případné riziko, že spotřebitelé mohou být na základě svého ustáleného očekávání a vnímání uvedeni v omyl, a zohlední, do jaké míry může dostupnost a vhodnost informačních prostředků toto riziko vyloučit;
- d) dbá, aby přirozené a podstatné vlastnosti vína byly zachovány a aby nedošlo k zásadní změně ve složení daného výrobku;
- e) zajišťuje přijatelnou minimální úroveň péče o životní prostředí;
- f) dodržuje obecná pravidla týkající se enologických postupů a omezení stanovená v přílohách V a VI.

Článek 31

Analytické metody

Analytické metody, podle kterých může být určeno složení výrobků, na něž se vztahuje toto nařízení, jakož i pravidla, podle kterých může být stanoveno, zda tyto výrobky nebyly podrobeny

nepovoleným enologickým postupům, jsou metody a pravidla doporučené a zveřejněné OIV.

V případě neexistence metod a pravidel doporučených a zveřejněných OIV se odpovídající metody a pravidla přijmou postupem podle čl. 113 odst. 2.

Až do přijetí těchto pravidel se používají metody a pravidla povolené dotyčným členským státem.

Článek 32

Prováděcí opatření

Prováděcí opatření k této kapitole a přílohám V a VI, pokud tyto přílohy nestanoví jinak, se přijímají postupem podle čl. 113 odst. 2.

Tato opatření mohou zahrnovat zejména:

- a) ustanovení, že se enologické postupy Společenství uvedené v příloze IV nařízení (ES) č. 1493/1999 považují za povolené enologické postupy;
- b) povolené enologické postupy a omezení, včetně obohacování, přikyselování a odkyselování týkající se šumivých vín, jakostních šumivých vín a jakostních aromatických šumivých vín;
- c) povolené enologické postupy a omezení týkající se likérových vín;
- d) s výhradou bodu C přílohy VI předpisy pro míchání a scelování moštů a vín;
- e) kritéria čistoty a identifikace pro látky užívané v enologických postupech, pokud v této věci neexistují předpisy Společenství;
- f) správní předpisy k provádění povolených enologických postupů;
- g) podmínky držení, oběhu a použití výrobků, které nejsou v souladu s článkem 27, a případné výjimky z podmínek uvedeného článku, jakož i stanovení kritérií s cílem zabránit nepřiměřené tvrdosti v jednotlivých případech;
- h) podmínky, za kterých mohou členské státy povolit držení, oběh a použití výrobků, které nejsou v souladu s jinými ustanoveními této kapitoly, než je článek 27, nebo s předpisy k provedení této kapitoly.

KAPITOLA III

Označení původu, zeměpisná označení a tradiční výrazy

Článek 33

Oblast působnosti

1. Na výrobky uvedené v bodech 1, 3 až 6, 8, 9, 11, 15 a 16 přílohy IV se použijí pravidla týkající se označení původu, zeměpisných označení a tradičních výrazů stanovená v kapitolách IV a V.
2. Pravidla podle odstavce 1 se zakládají na
 - a) ochraně oprávněných zájmů
 - i) spotřebitelů a
 - ii) výrobců;
 - b) zajištění řádného fungování společného trhu s danými výrobky;
 - c) podpoře výroby jakostních výrobků při současném umožnění vnitrostátních opatření v oblasti politiky jakosti.

KAPITOLA IV

Označení původu a zeměpisná označení

Oddíl 1

Definice

Článek 34

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:
 - a) „označením původu“ název oblasti, konkrétního místa nebo ve výjimečných případech země, který se používá k popisu výrobku uvedeného v čl. 33 odst. 1, jenž splňuje tyto požadavky:
 - i) jeho jakost a vlastnosti jsou převážně nebo výlučně dány zvláštním zeměpisným prostředím zahrnujícím přírodní a lidské činitele,
 - ii) hrozny, ze kterých se vyrábí, pocházejí výlučně z této zeměpisné oblasti,
 - iii) jeho výroba probíhá v této zeměpisné oblasti,
 - iv) získává se z odrůd druhu réva vinná (*Vitis vinifera* L.).

b) „zeměpisným označením“ označení odkazující na oblast, konkrétní místo nebo ve výjimečných případech na zemi, které se používá k popisu výrobku uvedeného v čl. 33 odst. 1, jenž splňuje tyto požadavky:

- i) má určitou jakost, pověst nebo jiné vlastnosti, jež lze přičíst tomuto zeměpisnému původu,
- ii) nejméně 85 % hroznů použitých na jeho výrobu pochází výlučně z této zeměpisné oblasti,
- iii) k jeho výrobě dochází v této zeměpisné oblasti,
- iv) získává se z odrůd druhu réva vinná (*Vitis vinifera* L.) nebo z křížení révy vinné s jinými druhy rodu *Vitis*.

2. Některé tradičně užívané názvy slouží k označení původu, pokud

- a) označují víno;
- b) odkazují na zeměpisný název;
- c) splňují požadavky stanovené v odst. 1 písm. a) bodech i) až iv);
- d) podléhají postupu udělování ochrany pro označení původu nebo zeměpisná označení podle této kapitoly.

3. Označení původu a zeměpisná označení včetně označení, která se vztahují k zeměpisným oblastem ve třetích zemích, jsou způsobilá k ochraně ve Společenství v souladu s pravidly této kapitoly.

Oddíl 2

Žádost o ochranu

Článek 35

Obsah žádostí o ochranu

1. Žádosti o ochranu názvů jako označení původu nebo zeměpisné označení zahrnují formální část, ve které se uvádí

- a) název, který se má chránit;
- b) jméno a adresa žadatele;
- c) specifikace výrobku uvedená v odstavci 2;
- d) jediný doklad shrnující specifikaci výrobku uvedenou v odstavci 2.

2. Specifikace výrobku umožňuje zúčastněným stranám zkontrolovat příslušné podmínky výroby týkající se daného označení původu nebo zeměpisného označení.

Obsahuje alespoň tyto údaje:

- a) název, který se má chránit;
- b) popis vína (vín):
 - i) u vín s označením původu základní analytické a organoleptické vlastnosti vína,
 - ii) u vín se zeměpisným označením základní analytické vlastnosti, jakož i hodnocení nebo uvedení organoleptických vlastností vína;
- c) případně zvláštní enologické postupy používané při výrobě vína (vín) a příslušná omezení pro výrobu vína (vín);
- d) vymezení příslušné zeměpisné oblasti;
- e) maximální hektarový výnos;
- f) označení moštové odrůdy nebo odrůd, ze kterých se víno (vína) vyrábí;
- g) podrobnosti potvrzující souvislost uvedenou v čl. 34 odst. 1 písm. a) bodě i) nebo případně v čl. 34 odst. 1 písm. b) bodě i);
- h) příslušné požadavky stanovené v předpisech Společenství nebo ve vnitrostátních předpisech anebo, pokud tak stanoví členské státy, stanovené organizací, která spravuje chráněná označení původu nebo zeměpisná označení, s přihlédnutím ke skutečnosti, že tyto požadavky musí být objektivní, nediskriminující a slučitelné s právem Společenství;
- i) název a adresu orgánů nebo subjektů, které ověřují soulad s ustanoveními specifikace výrobku, a jejich konkrétní úkoly.

Článek 36

Žádost o ochranu týkající se zeměpisné oblasti ve třetí zemi

1. Pokud se žádost o ochranu týká zeměpisné oblasti ve třetí zemi, musí obsahovat kromě údajů stanovených v článku 35 údaje, které potvrzují, že je daný název chráněn v zemi původu.

2. Žádost zašlou Komisi buď přímo žadatel, nebo příslušné orgány dané třetí země.

3. Žádost o ochranu se podává v některém z úředních jazyků Společenství nebo se k ní přiloží ověřený překlad do některého z úředních jazyků Společenství.

Článek 37

Žadatelé

1. Žádost o ochranu označení původu nebo zeměpisného označení může podat jakákoli dotčená skupina výrobců nebo ve výjimečných případech jednotlivý výrobce. Na žádosti se mohou podílet i další dotčené osoby.

2. Výrobci mohou podat žádost o ochranu pouze na vína, která vyrábějí.

3. Pokud se jedná o název označující přeshraniční zeměpisnou oblast nebo o tradiční název, který se váže k přeshraniční zeměpisné oblasti, může být podána společná žádost.

Oddíl 3

Postup udělování ochrany

Článek 38

Předběžné vnitrostátní řízení

1. Žádosti o ochranu označení původu nebo zeměpisného označení podle článku 34 u vín pocházejících ze Společenství jsou předmětem předběžného vnitrostátního řízení podle tohoto článku.

2. Žádost o ochranu se podává členskému státu, na jehož území má označení původu nebo zeměpisné označení původ.

3. Členský stát posoudí, zda žádost o ochranu splňuje podmínky stanovené v této kapitole.

Členský stát provede vnitrostátní řízení, které zajistí vhodné zveřejnění žádosti a stanoví alespoň dvouměsíční lhůtu ode dne zveřejnění, během níž může každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, která je usazena nebo má bydliště na území tohoto členského státu, vznést proti navrhované ochraně námitku podáním řádně odůvodněného prohlášení danému členskému státu.

4. Pokud členský stát shledá, že označení původu nebo zeměpisné označení nesplňuje příslušné požadavky nebo je případně obecně neslučitelné s právem Společenství, žádost zamítne.

5. Pokud členský stát shledá, že příslušné požadavky jsou splněny,

a) zveřejní jediný doklad a specifikaci výrobku alespoň na internetu a

b) postoupí Komisi žádost o ochranu obsahující tyto informace:

i) jméno a adresu žadatele,

ii) jediný doklad uvedený v čl. 35 odst. 1 písm. d),

iii) prohlášení členského státu, že žádost podaná žadatelem podle jeho názoru splňuje podmínky tohoto nařízení,

iv) odkaz na zveřejnění uvedené v písmenu a).

Tyto informace se poskytují v některém z úředních jazyků Společenství nebo se k nim přiloží ověřený překlad v některém z těchto jazyků.

6. Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s tímto článkem do 1. srpna 2009.

7. Jestliže členské státy nemají vnitrostátní právní předpisy týkající se ochrany označení původu a zeměpisných označení, mohou, ovšem pouze přechodně, udělit na vnitrostátní úrovni ochranu podle této kapitoly danému názvu s účinkem ode dne, kdy byla Komisi podána žádost. Platnost této přechodné vnitrostátní ochrany končí dnem, kdy je podle této kapitoly přijato rozhodnutí o zápisu nebo o jeho zamítnutí.

Článek 39

Přezkum prováděný Komisí

1. Komise zveřejní datum pro podávání žádostí o ochranu označení původu nebo zeměpisného označení.

2. Komise posoudí, zda žádost o ochranu podle čl. 38 odst. 5 splňuje podmínky stanovené v této kapitole.

3. Shledá-li se Komise, že podmínky stanovené v této kapitole jsou splněny, zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* jediný doklad podle čl. 35 odst. 1 písm. d) a odkaz na zveřejnění specifikace výrobku uvedené v čl. 38 odst. 5.

V opačném případě rozhodne postupem podle čl. 113 odst. 2 o zamítnutí žádosti.

Článek 40

Řízení o námitce

Během dvou měsíců ode dne zveřejnění uvedeného v čl. 39 odst. 3 prvním pododstavci může každý členský stát nebo třetí země nebo každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, která je usazena nebo má bydliště na území jiného členského státu než státu, který požádal o ochranu, nebo na území třetí země, vznést námitku proti navrhované ochraně podáním řádně odůvodněného prohlášení týkajícího se podmínek způsobilosti podle této kapitoly Komisi.

Fyzické nebo právnické osoby, které jsou usazeny nebo mají bydliště ve třetí zemi, podávají prohlášení buď přímo, nebo prostřednictvím orgánů příslušné třetí země ve lhůtě dvou měsíců stanovené v prvním pododstavci.

Článek 41

Rozhodnutí o ochraně

Komise rozhodne na základě informací, které má k dispozici, postupem podle čl. 113 odst. 2 buď o udělení ochrany označení původu nebo zeměpisnému označení, které splňuje podmínky této kapitoly a je slučitelné s právem Společenství, nebo o zamítnutí žádosti, nejsou-li uvedené podmínky splněny.

Oddíl 4

Zvláštní přípravy

Článek 42

Homonyma

1. Název, pro který byla podána žádost a který je zcela nebo částečně homonymní s názvem již zapsaným podle tohoto nařízení, se zapíše s náležitým přihlédnutím k místnímu a tradičnímu používání a ke skutečnému riziku záměny.

Nesmí být zapsán homonymní název, který uvádí spotřebitele v omyl a vzbuzuje domněnku, že se jedná o výrobky pocházející z jiného území, a to ani v případě, že název svým zněním danému území, regionu nebo místu původu příslušných výrobků odpovídá.

Podmínkou užívání zapsaného homonymního názvu je, aby v praxi existovalo jasné rozlišení mezi následně zapsaným homonymem a názvem v rejstříku již uvedeným, s ohledem na potřebu rovného zacházení s výrobcí a neuvádění spotřebitele v omyl.

2. Odstavec 1 se použije obdobně v případě, že název, pro který byla podána žádost, je zcela nebo částečně homonymní se zeměpisným označením chráněným podle předpisů členských států.

Členské státy nezapíší rozdílná zeměpisná označení za účelem ochrany na základě svých vnitrostátních právních předpisů o zeměpisných označeních, pokud je označení původu nebo zeměpisné označení chráněno ve Společenství na základě práva Společenství týkajícího se označení původu a zeměpisných označení.

3. Nestanoví-li prováděcí opatření Komise jinak, pokud název moštové odrůdy obsahuje chráněné označení původu nebo zeměpisné označení nebo je-li toto označení jeho součástí, nesmí se používat pro označování výrobků, na které se vztahuje toto nařízení.

4. Ochranou označení původu a zeměpisných označení výrobků podle článku 34 nejsou dotčena chráněná zeměpisná označení použitá v souvislosti s lihovinami ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin ⁽¹⁾ a naopak.

Článek 43

Důvody zamítnutí ochrany

1. Jako označení původu nebo zeměpisné označení se nechrání názvy, které zdruhověly.

Pro účely této kapitoly se „názevem, který zdruhověl“, rozumí název vína, který, přestože se váže k místu nebo regionu, kde byly tento výrobek původně vyráběn nebo uváděn na trh, se stal ve Společenství běžným názvem určitého vína.

Při určování, zda název zdruhověl, se přihlíží ke všem významným skutečnostem, a zejména

- a) ke stávající situaci ve Společenství, především v oblastech spotřeby;
- b) k příslušným vnitrostátním právním předpisům nebo právním předpisům Společenství.

2. Název nesmí být chráněn jako označení původu nebo zeměpisné označení, pokud by vzhledem k pověsti ochranné známky a její proslulosti mohla ochrana uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečné identity vína.

Článek 44

Vztah k ochranným známkám

1. Pokud je označení původu nebo zeměpisné označení chráněno podle tohoto nařízení, zamítne se zápis ochranné známky odpovídající některé ze situací uvedených v čl. 45 odst. 2 a týkající se výrobku spadajícího do jedné z kategorií uvedených v příloze IV, pokud byla žádost o zápis ochranné známky podána po dni podání žádosti o ochranu označení původu nebo zeměpisného označení Komisi a označení původu nebo zeměpisné označení je následně chráněno.

Ochranné známky zapsané v rozporu s prvním pododstavcem se prohlásí za neplatné.

2. Aniž je dotčen čl. 43 odst. 2, může být ochranná známka, jejíž použití odpovídá některé ze situací uvedených v čl. 45 odst. 2, o niž bylo zažádáno nebo jež je zapsána nebo zavedena

⁽¹⁾ Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 16.

používáním, umožňují-li to příslušné právní předpisy, na území Společenství přede dnem podání žádosti o ochranu označení původu nebo zeměpisného označení Komisi, i nadále používána a obnovena bez ohledu na ochranu označení původu nebo zeměpisného označení, pokud neexistují důvody k prohlášení ochranné známky za neplatnou nebo k jejímu zrušení podle první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách ⁽¹⁾, nebo nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství ⁽²⁾.

V takových případech je povoleno používat dané označení původu nebo zeměpisné označení vedle příslušných ochranných známek.

Oddíl 5

Ochrana a kontrola

Článek 45

Ochrana

1. Chráněná označení původu a zeměpisná označení může použít každý hospodářský subjekt, který uvádí na trh víno, jež bylo vyrobeno v souladu s příslušnou specifikací výrobku.

2. Chráněná označení původu a zeměpisná označení a vína s těmito chráněnými názvy v souladu se specifikací výrobku jsou chráněna proti

- a) jakémukoli přímému či nepřímému obchodnímu použití chráněného názvu
 - i) u srovnatelného výrobku, který nevyhovuje specifikaci výrobku s chráněným názvem, nebo
 - ii) pokud takové použití zneužívá pověst označení původu nebo zeměpisného označení;
- b) jakémukoli zneužití, napodobení nebo připomenutí, a to i tehdy, je-li uveden skutečný původ výrobku nebo služby nebo je-li chráněný název přeložen nebo doprovázen výrazy jako „druh“, „typ“, „způsob“, „jak se vyrábí v“, „napodobenina“, „chut“, „jako“ nebo podobnými výrazy;
- c) jakémukoli jinému nepravdivému nebo zavádějícímu údaji o provenienci, původu, povaze nebo základních vlastnostech výrobku použitému na vnitřním nebo vnějším obalu, na reklamním materiálu nebo na dokladech týkajících se daného vinařského výrobku, jakož i proti použití přepravního obalu, který by mohl vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ výrobku;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 1. Směrnice ve znění rozhodnutí 92/10/EHS (Úř. věst. L 6, 11.1.1992, s. 35).

⁽²⁾ Úř. věst. L 11, 14.1.1994, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1891/2006 (Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 14).

- d) všem ostatním praktikám, které by mohly spotřebitele uvést v omyl, pokud jde o skutečný původ výrobku.

3. Chráněná označení původu nebo chráněná zeměpisná označení nesmějí ve Společenství zdruhovět ve smyslu čl. 43 odst. 1.

4. Členské státy podniknou všechny potřebné kroky k tomu, aby zabránily neoprávněnému používání označení původu a zeměpisných označení, jak je uvedeno v odstavci 2.

Článek 46

Rejstřík

Komise vytvoří a aktualizuje veřejně přístupný elektronický rejstřík chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení vín.

Článek 47

Určení příslušného kontrolního orgánu

1. Členské státy určí příslušný orgán či orgány odpovědné za kontrolu dodržování povinností stanovených touto kapitolou v souladu kritérii podle článku 4 nařízení (ES) č. 882/2004.

2. Členské státy zajistí, aby se systém kontrol mohl vztahovat na každý hospodářský subjekt dodávající ustanovení této kapitoly.

3. Členské státy sdělí Komisi příslušný orgán nebo orgány uvedené v odstavci 1. Komise jejich názvy a adresy zveřejní a pravidelně je aktualizuje.

Článek 48

Ověření souladu se specifikacemi

1. V případě chráněných označení původu a zeměpisných označení, která se vztahují k zeměpisným oblastem ve Společenství, zajišťují každoroční ověření souladu se specifikací výrobku během výroby a během nebo po úpravě vína

- a) příslušný orgán nebo orgány uvedené v čl. 47 odst. 1 nebo

- b) jeden nebo více kontrolních subjektů ve smyslu čl. 2 bodu 5 druhého pododstavce nařízení (ES) č. 882/2004, které působí jako subjekty pro certifikaci výrobku v souladu s kritérii stanovenými v článku 5 uvedeného nařízení.

Náklady na toto ověření nesou hospodářské subjekty, jichž se týká.

2. V případě chráněných označení původu a zeměpisných označení, která se vztahují k zeměpisným oblastem ve třetí zemi, zajišťují každoroční ověření souladu se specifikací výrobku během výroby a během nebo po úpravě vína

a) jeden nebo více orgánů veřejné moci určených třetí zemí nebo

b) jeden nebo více subjektů pro certifikaci.

3. Subjekty pro certifikaci uvedené v odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) musí splňovat požadavky stanovené evropskou normou EN 45011 nebo pokynem ISO/IEC 65 (všeobecné požadavky na orgány provozující systémy certifikace výrobků) a od 1. května 2010 musí podle nich být schváleny.

4. Ověřují-li orgán nebo orgány uvedené v odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) soulad se specifikací výrobku, musí poskytovat náležité záruky objektivit a nestrannosti a mít k dispozici kvalifikované pracovníky a zdroje nezbytné k plnění svých úkolů.

Článek 49

Změny specifikace výrobku

1. Žadatel, který splňuje podmínky článku 37, může požádat o schválení změny specifikace výrobku chráněného označením původu nebo zeměpisným označením, zejména za účelem zohlednění vývoje vědeckých a technických poznatků nebo nového vymezení zeměpisné oblasti uvedené v čl. 35 odst. 2 písm. d) druhém pododstavci. V žádosti uvede požadované změny a jejich odůvodnění.

2. Pokud navrhovaná změna zahrnuje jednu nebo více změn v jediném dokladu uvedeném v čl. 35 odst. 1 písm. d), použijí se na žádost o změnu obdobně články 38 až 41. Jsou-li však navrhované změny pouze menšího rozsahu, rozhodne se postupem podle čl. 113 odst. 2, zda se žádost schválí bez použití postupu podle čl. 39 odst. 2 a článku 40, a v případě schválení Komise zveřejní dotyčné údaje uvedené v čl. 39 odst. 3.

3. Pokud navrhovaná změna nevede ke změně jediného dokladu, použijí se tato pravidla:

a) pokud se zeměpisná oblast nachází v určitém členském státě, vyjádří se tento stát ke změně a v případě kladného stanoviska zveřejní pozměněnou specifikaci výrobku a sdělí Komisi schválené změny a jejich odůvodnění;

b) pokud se zeměpisná oblast nachází ve třetí zemi, rozhodne o schválení navrhované změny Komise.

Článek 50

Zrušení ochrany

Postupem podle čl. 113 odst. 2 lze z podnětu Komise nebo na základě řádně odůvodněné žádosti členského státu, třetí země nebo fyzické nebo právnické osoby s oprávněným zájmem rozhodnout o zrušení ochrany označení původu nebo zeměpisného označení, pokud již není zajištěn soulad s příslušnou specifikací výrobku.

Články 38 až 41 se použijí obdobně.

Článek 51

Stávající chráněné názvy vín

1. Názvy vín chráněné v souladu s články 51 a 54 nařízení (ES) č. 1493/1999 a článkem 28 nařízení (ES) č. 753/2002 jsou automaticky chráněny podle tohoto nařízení. Komise je uvede v rejstříku stanoveném v článku 46 tohoto nařízení.

2. Členské státy v případě stávajících chráněných názvů vín uvedených v odstavci 1 předají Komisi

a) formální část uvedenou v čl. 35 odst. 1;

b) vnitrostátní rozhodnutí o schválení.

3. Názvy vín uvedené v odstavci 1, ke kterým nebudou do 31. prosince 2011 předloženy informace podle odstavce 2, ztrácejí ochranu podle tohoto nařízení. Komise provede odpovídající formální kroky k odstranění těchto názvů z rejstříku uvedeného v článku 46.

4. Článek 50 se nepoužije na stávající chráněné názvy vín uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

Do 31. prosince 2014 lze z podnětu Komise postupem podle čl. 113 odst. 2 rozhodnout o zrušení ochrany stávajících chráněných názvů vín uvedených v odstavci 1 tohoto článku, pokud nesplňují podmínky stanovené v článku 34.

Oddíl 6

Obecná ustanovení

Článek 52

Prováděcí opatření

Prováděcí opatření k této kapitole se přijímají postupem podle čl. 113 odst. 1.

Tato opatření mohou zejména zahrnovat odchylky od uplatňování pravidel a požadavků stanovených v této kapitole,

- a) jestliže se jedná o dosud projednávané žádosti o ochranu označení původu nebo zeměpisných označení;
- b) jestliže se jedná o výrobu určitých vín s chráněným označením původu nebo zeměpisným označením v zeměpisné oblasti, která se nachází v blízkosti zeměpisné oblasti, odkud pocházejí hrozny;
- c) jestliže se jedná o tradiční výrobní postupy u určitých vín s chráněným označením původu.

Článek 53

Poplatky

Členské státy mohou vybírat poplatek za účelem uhrazení nákladů, včetně nákladů vzniklých při vyřizování žádostí o ochranu, prohlášení o námitkách, žádostí o změnu specifikace a žádostí o zrušení ochrany podle tohoto nařízení.

KAPITOLA V

Tradiční výrazy

Článek 54

Definice

1. „Tradičním výrazem“ se rozumí výraz tradičně používaný v členských státech u výrobků uvedených v čl. 33 odst. 1 pro označení

- a) skutečnosti, že výrobek nese chráněné označení původu nebo zeměpisné označení podle práva Společenství nebo členského státu;
- b) výroby nebo způsobu zrání nebo jakosti, barvy, místa nebo zvláštní události spojených s historií výrobku s chráněným označením původu nebo zeměpisným označením.

2. O uznání, definici a ochraně tradičních výrazů se rozhoduje postupem podle čl. 113 odst. 1.

Článek 55

Ochrana

1. Chráněný tradiční výraz lze použít pouze pro výrobek, který byl vyroben v souladu s definicí uvedenou v čl. 54 odst. 2.

Tradiční výrazy jsou chráněny proti neoprávněnému používání.

Členské státy podniknou kroky nezbytné k zastavení neoprávněného používání chráněných tradičních výrazů.

2. Tradiční výrazy nesmějí ve Společenství zdruhovět.

Článek 56

Prováděcí opatření

Prováděcí opatření k této kapitole se přijímají postupem podle čl. 113 odst. 1, zejména pokud jde o

- a) postup udělování ochrany;
- b) zvláštní úroveň ochrany.

KAPITOLA VI

Označování a obchodní úprava

Článek 57

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „označováním“ všechna slova, údaje, ochranné známky, obchodní značky, vyobrazení nebo symboly na balení, dokladu, štítku, etiketě nebo krčkové či rukávové etiketě, které daný výrobek provázejí nebo se k němu vztahují;
- b) „obchodní úpravou“ všechny informace sdělované spotřebitelům prostřednictvím obalu dotyčného výrobku, včetně tvaru a typu lahvi.

Článek 58

Použitelnost horizontálních předpisů

Pokud toto nařízení nestanoví jinak, použijí se směrnice 89/104/EHS, směrnice Rady 89/396/EHS ze dne 14. července 1989 o údajích nebo značkách určujících šarži, ke které potravinářství patří ⁽¹⁾, směrnice 2000/13/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/45/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví pravidla pro jmenovitá množství výrobků v hotovém balení ⁽²⁾, pro označování a obchodní úpravu výrobků, které spadají do oblasti působnosti uvedených směrnic.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 186, 30.6.1989, s. 21. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 92/11/EHS (Úř. věst. L 65, 11.3.1992, s. 32).

⁽²⁾ Úř. věst. L 247, 21.9.2007, s. 17.

Článek 59

Povinné údaje

1. Označení a obchodní úprava výrobků uvedených v bodech 1 až 11, 13, 15 a 16 přílohy IV, které jsou uváděny na trh ve Společenství nebo vyváženy, obsahují tyto povinné údaje:

- a) označení druhu výrobku z révy vinné v souladu s přílohou IV;
- b) u vín s chráněným označením původu nebo zeměpisným označením
 - i) výraz „chráněné označení původu“ nebo „chráněné zeměpisné označení“ a
 - ii) název chráněného označení původu nebo zeměpisného označení;
- c) skutečný obsah alkoholu v procentech objemových;
- d) uvedení provenience;
- e) název stáčírny nebo, v případě šumivého vína, šumivého vína dosyceného oxidem uhličitým, jakostního šumivého vína nebo jakostního aromatického šumivého vína, název výrobce nebo prodejce;
- f) u dovážených vín název dovozce;
- g) v případě šumivého vína, šumivého vína dosyceného oxidem uhličitým, jakostního šumivého vína nebo jakostního aromatického šumivého vína údaj o obsahu cukru.

2. Odchylně od odst. 1 písm. a) lze odkaz na druh výrobku z révy vinné vynechat u vín, jejichž etiketa obsahuje chráněný název označení původu nebo zeměpisného označení.

3. Odchylně od odst. 1 písm. b) lze vynechat odkaz na výrazy „chráněné označení původu“ nebo „chráněné zeměpisné označení“,

- a) pokud je na etiketě uveden tradiční výraz podle čl. 54 odst. 1 písm. a) nebo
- b) pokud je za výjimečných okolností, jež se stanoví postupem podle čl. 113 odst. 1, na etiketě uveden název chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení.

Článek 60

Nepovinné údaje

1. Označení a obchodní úprava výrobků uvedených v čl. 59 odst. 1 mohou obsahovat zejména tyto nepovinné údaje:

- a) ročník sklizně;

- b) název moštové odrůdy nebo odrůd;

- c) v případě jiných vín, než jsou vína uvedená v čl. 59 odst. 1 písm. g), údaje o obsahu cukru;

- d) u vín s chráněným označením původu nebo zeměpisným označením tradiční výrazy podle čl. 54 odst. 1 písm. b);

- e) symbol Společenství označující chráněné označení původu nebo zeměpisné označení;

- f) údaje o některých výrobních metodách;

- g) u vín s chráněným označením původu nebo zeměpisným označením název jiné zeměpisné jednotky, která je menší nebo větší než základní oblast pro označení původu nebo zeměpisné označení.

2. Aniž je dotčen čl. 42 odst. 3, pokud jde o použití údajů uvedených v odst. 1 písm. a) a b) u vín bez chráněného označení původu či zeměpisného označení,

- a) členské státy zavedou právní a správní předpisy s cílem zajistit certifikační, schvalovací a kontrolní postupy, které zaručí věrohodnost příslušných informací;

- b) členské státy mohou na základě objektivních a nediskriminujících kritérií a s náležitým ohledem na poctivou hospodářskou soutěž u vín vyrobených z moštových odrůd na jejich území vypracovat seznam vyloučených moštových odrůd, zejména pokud

- i) hrozí uvedení spotřebitele v omyl, pokud jde o skutečný původ vína, vzhledem ke skutečnosti, že název dané moštové odrůdy je nedílnou součástí zavedeného označení původu nebo zeměpisného označení,

- ii) příslušné kontroly by nebyly efektivní z hlediska nákladů vzhledem ke skutečnosti, že daná moštová odrůda je pěstována na velmi malé části vinic členského státu;

- c) směsi vín z různých členských států nenesou označení moštové odrůdy nebo odrůd, ledaže se dotyčné členské státy rozhodnou jinak a zajistí proveditelnost příslušných certifikačních, schvalovacích a kontrolních postupů.

Článek 61

Jazyky

1. Povinné a nepovinné údaje podle článků 59 a 60 vyjádřené slovy se uvádějí v jednom nebo více úředních jazycích Společenství.

2. Bez ohledu na odstavec 1 se název chráněného označení původu nebo zeměpisného označení nebo tradiční výraz podle čl. 54 odst. 1 písm. a) uvádí na etiketě v jazyce nebo jazycích, na které se vztahuje ochrana.

U chráněných označení původu nebo zeměpisných označení nebo zvláštních vnitrostátních označení, která nepoužívají latinskou abecedu, se může název rovněž uvést v jednom nebo více úředních jazycích Společenství.

Článek 62

Vymáhání

Příslušné orgány členských států přijmou opatření, aby zajistily, že výrobek uvedený v čl. 59 odst. 1 neoznačený v souladu s touto kapitolou se neuvede na trh nebo se z něho stáhne.

Článek 63

Prováděcí opatření

Prováděcí opatření k této kapitole se přijímají postupem podle čl. 113 odst. 1.

Tato opatření mohou zahrnovat zejména:

- a) podrobné údaje o provenienci příslušného výrobku;
- b) podmínky pro použití nepovinných údajů uvedených v článku 60;
- c) zvláštní požadavky ohledně údajů týkajících se ročníku sklizně a moštové odrůdy uvedených na etiketách podle čl. 60 odst. 2;
- d) další odchylky kromě odchylek uvedených v čl. 59 odst. 2, které stanoví, že lze vynechat odkaz na druh výrobku z révy vinné;
- e) pravidla týkající se ochrany, která má být udělena v souvislosti s obchodní úpravou daného výrobku.

KAPITOLA VII

Organizace producentů a mezioborové organizace

Článek 64

Organizace producentů

1. Členské státy mohou uznat organizace producentů, které
 - a) jsou složeny z výrobců výrobků, na něž se vztahuje toto nařízení;
 - b) jsou vytvořeny z podnětu výrobců;

- c) sledují zvláštní cíl, který se může týkat zejména jedné nebo více z těchto záležitostí:
 - i) společného přizpůsobení výroby požadavkům trhu a zdokonalení výrobku,
 - ii) podpory soustředění nabídky a uvádění výrobků jejich členů na trh,
 - iii) podpory racionalizace a zlepšení výroby a zpracování,
 - iv) omezování výrobních nákladů a nákladů na řízení trhu a stabilizace výrobních cen,
 - v) podpory a poskytování technické pomoci pro používání pěstitelských postupů a výrobních technik šetrných k životnímu prostředí,
 - vi) podpory iniciativ k řízení vedlejších výrobků při výrobě vína a nakládání s odpady, zvláště za účelem ochrany jakosti vod, půdy a krajiny, jakož i k zachování nebo podpoře biologické rozmanitosti,
 - vii) výzkumu zaměřeného na udržitelné metody výroby a na rozvoj trhu,
 - viii) přispívání ke splnění programů podpory podle hlavy II kapitoly I;
- d) používají stanovy, které zavazují členy organizací zejména k tomu, aby
 - i) uplatňovali pravidla přijatá organizací producentů ohledně podávání zpráv, výroby samotné, uvádění výrobků na trh a ochrany životního prostředí,
 - ii) poskytovali údaje požadované organizací producentů ke statistickým účelům, zejména pokud jde o pěstitelské plochy a vývoj trhu,
 - iii) platili sankce v případě porušení závazků vyplývajících ze stanov;
- e) podaly žádost o uznání za organizaci producentů v daném členském státě, která obsahuje tyto údaje:
 - i) důkaz, že právní subjekt splňuje požadavky uvedené v písmenech a) až d),
 - ii) důkaz, že má minimální počet členů stanovený daným členským státem,
 - iii) důkaz, že disponuje minimálním množstvím výrobků, které lze uvést na trh, stanoveným daným členským státem,

- iv) důkaz, že je schopen řádně vykonávat své činnosti z hlediska trvání a efektivnosti a o soustředění nabídky,
- v) důkaz, že účinně umožňuje svým členům získat technickou pomoc nezbytnou pro využití pěstitelských metod šetrných k životnímu prostředí.

2. Organizace producentů uznané podle nařízení (ES) č. 1493/1999 se považují za uznané organizace producentů podle tohoto článku.

Článek 65

Mezioborové organizace

1. Členské státy mohou uznat mezioborové organizace, které

- a) sdružují zástupce hospodářských činností spojených s výrobou, obchodem nebo zpracováním výrobků, na něž se vztahuje toto nařízení;
- b) byly vytvořeny z podnětu všech nebo několika zástupců uvedených v písmenu a);
- c) provádějí jedno nebo více níže uvedených opatření v jednom nebo více regionech Společenství a zohledňují přitom veřejné zdraví a zájmy spotřebitelů:
 - i) zlepšení znalosti a transparentnosti výroby a trhu,
 - ii) přispění k lepší koordinaci uvádění výrobků na trh, zvláště prostřednictvím průzkumů a studií trhu,
 - iii) vypracovávání vzorů smluv slučitelných s předpisy Společenství,
 - iv) účinnější využívání produkčního potenciálu,
 - v) poskytování informací a provádění výzkumu nezbytného ke změně zaměření výroby na výrobky lépe vyhovující požadavkům trhu a chuti a očekáváním spotřebitelů, zejména pokud jde o jakost výrobků a ochranu životního prostředí,
 - vi) informování o zvláštních vlastnostech vína s chráněným označením původu nebo zeměpisným označením,
 - vii) hledání postupů omezujících používání prostředků na ochranu rostlin a jiných průmyslových prostředků a zajišťujících jakost výrobků a ochranu půdy a vod,
 - viii) propagace integrované produkce nebo jiných metod produkce šetrných k životnímu prostředí,

- ix) podporování střídme a zodpovědné konzumace vína a informování o škodlivých účincích konzumace alkoholu v nebezpečné míře,
- x) provádění akcí na propagaci vína, zejména ve třetích zemích,
- xi) vývoj postupů a nástrojů ke zlepšení jakosti výrobků ve všech etapách výroby, vinifikace a uvádění na trh,
- xii) využívání, ochrana a propagace možností ekologického zemědělství,
- xiii) využívání, ochrana a propagace značek jakosti, jakož i chráněných označení původu a zeměpisných označení;

d) podaly žádost o uznání v daném členském státě a tato žádost obsahuje tyto údaje:

- i) důkaz, že právní subjekt splňuje požadavky uvedené v písmenech a) až c),
- ii) důkaz, že je právní subjekt činný v jednom nebo více regionech daného území,
- iii) důkaz, že právní subjekt zastupuje významnou část výroby výrobků, na které se vztahuje toto nařízení, nebo obchodu s nimi,
- iv) důkaz, že právní subjekt nevyrábí ani nezpracovává výrobky, na které se vztahuje toto nařízení, ani je neuvádí na trh.

2. Organizace, které splňují kritéria stanovená v odstavci 1 a které byly uznány členskými státy, se považují za uznané mezioborové organizace podle tohoto článku.

Článek 66

Postup uznávání

1. Žádosti o uznání za organizaci producentů nebo za mezioborovou organizaci se podávají členskému státu, ve kterém má daná organizace ústředí, a tento stát žádost posoudí.

2. Členské státy rozhodnou, zda organizaci uznají či nikoli, do čtyř měsíců od podání žádosti.

Článek 67

Pravidla pro uvádění na trh

1. Za účelem zlepšení a stabilizace fungování společného trhu s vínem, včetně vinných hroznů, moštů a vín, z nichž jsou získány, mohou producentské členské státy, zejména prováděním

rozhodnutí mezioborových organizací, stanovit tržní pravidla pro uvádění na trh s cílem regulovat nabídku.

Tato pravidla musí být úměrná sledovanému cíli a nesmějí

- a) vztahovat se na obchody po prvním uvedení daného výrobku na trh;
- b) umožnit určování cen, a to i orientačních nebo doporučených;
- c) zadržet příliš vysoký podíl roční sklizně, který by jinak byl dostupný;
- d) umožnit odepření vydání státních osvědčení a osvědčení Společenství pro uvádění vín do oběhu a na trh, pokud je toto uvádění na trh slučitelné s uvedenými pravidly.

2. Pravidla uvedená v odstavci 1 musí být hospodářským subjektům dána na vědomí prostřednictvím zveřejnění v plném znění v úřední publikaci dotčeného členského státu.

Článek 68

Sledování

Členské státy

- a) pravidelně kontrolují, zda organizace producentů a mezioborové organizace dodržují podmínky pro udělení uznání uvedené v článcích 64 a 65;
- b) odebírají uznání, pokud organizace producentů nebo mezioborová organizace již příslušné požadavky nesplňuje, a ukládají těmto organizacím sankce v případě nedodržování podmínek nebo v případě nesrovnalostí.

Článek 69

Hlášení

K 1. březnu každého roku a poprvé v roce 2009 ohlásí členské státy Komisi rozhodnutí nebo opatření, která přijaly podle článků 66, 67 a 68 během předchozího kalendářního roku.

HLAVA IV

OBCHOD SE TŘETÍMI ZEMĚMI

KAPITOLA I

Společná ustanovení

Článek 70

Obecné zásady

1. Pokud toto nařízení nestanoví jinak, uplatňují se na výrobky, na něž se vztahuje toto nařízení, celní sazby společného celního sazebníku.

2. Pokud toto nařízení nebo předpisy přijaté na základě tohoto nařízení nestanoví jinak, je v obchodu se třetími zeměmi zakázáno

- a) vybírání jakýchkoli poplatků s účinkem rovnocenným clu;
- b) uplatňování jakýchkoli množstevních omezení nebo opatření s rovnocenným účinkem.

Článek 71

Kombinovaná nomenklatura

Na zařazení výrobků, na něž se vztahuje toto nařízení, se použijí obecná pravidla pro výklad kombinované nomenklatury a zvláštní pravidla pro její používání. Celní nomenklatura vyplývající z používání tohoto nařízení, včetně případných definic a druhů v přílohách I a IV, se přejímá do společného celního sazebníku.

KAPITOLA II

Dovozní a vývozní licence

Článek 72

Dovozní a vývozní licence

1. Postupem podle čl. 113 odst. 1 lze rozhodnout, že pro dovoz do Společenství nebo vývoz ze Společenství jednoho nebo více výrobků kódů KN 2009 61, 2009 69 a 2204 se vyžaduje předložení dovozní nebo vývozní licence.

2. Při použití odstavce 1 se zohlední potřeba licencí pro řízení daných trhů a, zejména v případě dovozních licencí, pro sledování dovozu daných výrobků.

Článek 73

Vydávání licencí

Členské státy vydají vývozní a dovozní licenci každému žadateli bez ohledu na místo jeho usazení ve Společenství, nestanoví-li nařízení Rady nebo jiný akt Rady jinak a aniž jsou dotčena opatření přijatá k provádění kapitoly IV.

Článek 74

Platnost licencí

Dovozní a vývozní licence platí na celém území Společenství.

Článek 75

Jistota

1. Není-li postupem podle čl. 113 odst. 1 stanoveno jinak, je vydání dovozní nebo vývozní licence podmíněno složením jistoty jako záruky toho, že výrobky budou dovezeny nebo vyvezeny během doby platnosti licence.

2. S výjimkou případů vyšší moci jistota zcela nebo zčásti propadá, jestliže se během doby platnosti licence dovoz nebo vývoz neuskuteční nebo jestliže se uskuteční pouze částečně.

Článek 76

Zvláštní jistota

1. V případě hroznové šťávy a moštu kódů KN 2009 61, 2009 69 a 2204 30, u nichž použití celní sazby společného celního sazebníku závisí na dovozní ceně výrobku, se skutečná výše této ceny prověřuje buď kontrolou každé zásilky, nebo použitím paušální dovozní hodnoty, kterou vypočítá Komise na základě cenové kotace stejných výrobků v zemích původu.

Je-li vstupní cena dotyčné zásilky uvedená v dovozním prohlášení vyšší než případně použitá paušální dovozní hodnota zvýšená o rozpětí stanovené postupem uvedeným v čl. 113 odst. 1, které nesmí překročit paušální hodnotu o více než 10 %, musí být složena jistota ve výši dovozního cla stanoveného na základě paušální dovozní hodnoty.

Není-li vstupní cena dotyčné zásilky uvedena v dovozním prohlášení, závisí použití společného celního sazebníku na paušální dovozní hodnotě nebo na použití příslušných ustanovení celních předpisů, a to za podmínek, jež budou stanoveny postupem podle čl. 113 odst. 1.

2. Pokud se na dovezené výrobky použijí odchylky Rady uvedené v části B odst. 5 nebo části C přílohy VI, složí dovozci

u určených celních úřadů za tyto výrobky jistotu v okamžiku jejich propuštění do volného oběhu. Jistota se uvolní, jakmile dovozce celnímu úřadu členského státu, v němž je výrobek propuštěn do volného oběhu, uspokojivě prokáže, že mošty byly zpracovány na hroznovou šťávu, použity v jiných výrobcích mimo odvětví vína nebo, v případě vinifikace, že byly řádně označeny.

Článek 77

Prováděcí opatření

Prováděcí opatření k této kapitole se přijímají postupem podle čl. 113 odst. 1.

Tato opatření mohou zahrnovat zejména:

- stanovení kritérií, podle kterých se určí, jaké kontrolní postupy se použijí;
- skutečnosti, které se mají vzít v úvahu pro výpočet paušální dovozní hodnoty;
- výši jistoty podle článků 75 a 76 a pravidla pro uvolnění této jistoty;
- případně seznam výrobků, pro které se vyžadují dovozní nebo vývozní licence;
- případně podmínky pro vydání dovozních nebo vývozních licencí a dobu jejich platnosti.

KAPITOLA III

Ochranná opatření a aktivní a pasivní zušlechťovací styk

Článek 78

Ochranná opatření

1. Ochranná opatření proti dovozu do Společenství přijímá Komise, s výhradou odstavce 3 tohoto článku, v souladu s nařízením Rady (ES) č. 519/94 ze dne 7. března 1994 o společných pravidlech dovozu z některých třetích zemí ⁽¹⁾ a nařízením Rady (ES) č. 3285/94 ze dne 22. prosince 1994 o společných pravidlech dovozu ⁽²⁾.

2. Není-li na základě jiného aktu Rady stanoveno jinak, přijímá ochranná opatření proti dovozu do Společenství podle mezinárodních dohod uzavřených v souladu s článkem 300 Smlouvy Komise v souladu s odstavcem 3 tohoto článku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 67, 10.3.1994, s. 89. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 427/2003 (Úř. věst. L 65, 8.3.2003, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 349, 31.12.1994, s. 53. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2200/2004 (Úř. věst. L 374, 22.12.2004, s. 1).

3. Opatření uvedená v odstavcích 1 a 2 může Komise přijmout na žádost některého členského státu nebo z vlastního podnětu. Pokud Komise obdrží od některého členského státu žádost, přijme příslušné rozhodnutí do pěti pracovních dnů od jejího obdržení.

Tato opatření se oznamují členským státům a jsou okamžitě použitelná.

Rozhodnutí přijatá Komisí podle odstavců 1 a 2 může kterýkoli členský stát do pěti pracovních dnů ode dne jejich oznámení předložit Radě. Rada se neprodleně sejde. Kvalifikovanou většinou může dotyčná rozhodnutí změnit nebo zrušit do jednoho měsíce ode dne, kdy jí byla předložena.

4. Pokud se Komise domnívá, že by ochranné opatření přijaté podle odstavců 1 a 2 mělo být zrušeno nebo změněno, postupuje takto:

- a) jestliže opatření přijala Rada, navrhne Komise Radě, aby opatření bylo zrušeno nebo změněno. Rada rozhodne kvalifikovanou většinou;
- b) v ostatních případech ochranná opatření Společenství zruší nebo změní Komise.

Článek 79

Dodatečná dovozní cla

1. Na dovoz hroznové šťávy a hroznového moštu podléhající celní sazbě stanovené v čl. 70 odst. 1, pokud se uvádějí na trh označeny zvláštní ochrannou doložkou („SSG“) v rámci Dohody o zemědělství uzavřené během uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání, se použije dodatečné dovozní clo, aby se zabránilo nepříznivým účinkům takového dovozu na trh Společenství nebo aby se tyto účinky napravily, pokud

- a) se dovoz uskuteční za cenu nižší, než jakou Společenství oznámilo Světové obchodní organizaci, nebo
- b) objem dovozu v některém roce překročí určitou úroveň.

Objem uvedený v písmenu b) vychází z možností přístupu na trh, stanovených případně jako dovoz vyjádřený v procentním podílu odpovídající domácí spotřebě během tří předcházejících let.

2. Dodatečné dovozní clo se neuloží, pokud je nepravděpodobné, že by dovoz narušil trh Společenství, nebo pokud by účinky byly s ohledem na sledovaný cíl nepřiměřené.

3. Pro účely odst. 1 písm. a) se dovozní ceny stanoví na základě dovozních cen CIF dané zásilky.

Dovozní ceny CIF se prověřují na základě reprezentativních cen daného výrobku na světovém trhu nebo na dovozním trhu Společenství s tímto výrobkem.

Článek 80

Pozastavení režimu aktivního nebo pasivního zušlechťovacího styku

1. Pokud je trh Společenství narušen režimem aktivního nebo pasivního zušlechťovacího styku nebo pokud hrozí, že by jím mohl být narušen, lze na žádost členského státu nebo z podnětu Komise a postupem podle čl. 113 odst. 1 rozhodnout o úplném nebo částečném pozastavení používání režimu aktivního nebo pasivního zušlechťovacího styku v případě výrobků, na něž se vztahuje toto nařízení. Jestliže Komise obdrží žádost od členského státu, rozhodne do pěti pracovních dnů od jejího obdržení.

Tato opatření se oznamují členským státům a jsou okamžitě použitelná.

Opatření, o kterých se rozhodne podle prvního pododstavce, může kterýkoli členský stát do pěti pracovních dnů ode dne jejich oznámení předložit Radě. Rada se neprodleně sejde. Kvalifikovanou většinou může dotyčná opatření změnit nebo zrušit do jednoho měsíce ode dne, kdy jí byla předložena.

2. V míře nezbytné pro řádné fungování společné organizace trhu s vínem může Rada postupem podle čl. 37 odst. 2 Smlouvy zcela nebo částečně zakázat používání režimu aktivního nebo pasivního zušlechťovacího styku v případě výrobků, na něž se vztahuje toto nařízení.

Článek 81

Prováděcí opatření

Prováděcí opatření k této kapitole se přijímají postupem podle čl. 113 odst. 1.

KAPITOLA IV

Pravidla týkající se dovozu

Článek 82

Dovozní požadavky

1. Pokud není stanoveno jinak, zejména v dohodách uzavřených podle článku 300 Smlouvy, použijí se ustanovení hlavy III kapitol III a IV a čl. 25 odst. 2 tohoto nařízení o označeních původu a zeměpisných označení a o označování, jsou-li použitelná, na výrobky kódů KN 2009 61, 2009 69 a 2204, které se dovážejí do Společenství.

2. Pokud dohody uzavřené podle článku 300 Smlouvy nestanoví jinak, vyrábějí se výrobky uvedené v odstavci 1 tohoto článku podle enologických postupů a omezení doporučených a zveřejněných OIV nebo povolených Společenstvím podle tohoto nařízení a prováděcích opatření k němu.

3. Při dovozu výrobků uvedených v odstavci 1 je třeba předložit

- a) osvědčení dokládající soulad s ustanoveními uvedenými v odstavcích 1 a 2 vystavené v zemi, ze které výrobek pochází, příslušným subjektem, který je uveden na seznamu zveřejněném Komisí;
- b) zprávu o výsledku rozboru vypracovanou subjektem nebo útvarem pověřeným zemí, z níž výrobek pochází, je-li výrobek určen k přímé lidské spotřebě.

Článek 83

Celní kvóty

1. Celní kvóty pro dovoz výrobků, na něž se vztahuje toto nařízení, vyplývající z dohod uzavřených podle článku 300 Smlouvy nebo z jiných aktů Rady se otevírají a spravují postupem podle čl. 113 odst. 1 tohoto nařízení.

2. Celní kvóty se spravují způsobem, který brání jakékoli diskriminaci mezi dotčenými hospodářskými subjekty tím, že se použije jedna z níže uvedených metod nebo jejich kombinace nebo jiná vhodná metoda:

- a) metoda založená na časovém pořadí podání žádostí (podle zásady „kdo dřív přijde, je dřív na řadě“);
- b) metoda rozdělování kvót úměrně k požadovaným množstvím v době podání žádostí (tzv. metoda „souběžného zkoumání“);
- c) metoda založená na zohlednění tradičních obchodních toků (tzv. metoda „tradičních dovozců/nových žadatelů“).

3. Přijatá metoda správy celních kvót vezme v případě potřeby v úvahu požadavky na zásobování trhu Společenství a nutnost zachovat rovnováhu na tomto trhu.

Článek 84

Prováděcí opatření

Prováděcí opatření k této kapitole se přijímají postupem podle čl. 113 odst. 1.

Tato opatření mohou zahrnovat zejména:

- a) podrobnou úpravu dovozních požadavků;
- b) záruky vztahující se na povahu, provenienci a původ výrobku;
- c) uznání dokladu, který slouží k ověření záruk uvedených v písmenu b).

HLAVA V

PRODUKČNÍ POTENCIÁL

KAPITOLA I

Protiprávní výsadba

Článek 85

Protiprávní výsadba provedená po 31. srpnu 1998

1. Producenti na vlastní náklady vyklučí případné plochy vinic osázené bez příslušného práva na výsadbu po 31. srpnu 1998.

2. Až do vyklučení podle odstavce 1 mohou být hrozny a výrobky z hroznů pocházejících z ploch uvedených v odstavci 1 uváděny do oběhu pouze za účelem destilace výlučně na náklady producenta. Z produktů destilace nesmí být vyroben alkohol, jehož skutečný obsah alkoholu nepřesahuje 80 % objemových.

3. Aniž jsou případně dotčeny předchozí sankce uložené členskými státy, ukládají od 31. prosince 2008 členské státy producentům, kteří nesplnili povinnost klučení, sankce odstupňované podle závažnosti, rozsahu a trvání tohoto nesplnění.

4. Členské státy sdělí Komisi každoročně do 1. března plochy vinic osázené bez příslušného práva na výsadbu po 31. srpnu 1998 a plochy vyklučené v souladu s odstavcem 1.

5. Ukončením přechodného zákazu nových výsadeb dne 31. prosince 2015 podle čl. 90 odst. 1 nejsou dotčeny povinnosti stanovené v tomto článku.

Článek 86

Povinná legalizace protiprávní výsadby provedené před 1. zářím 1998

1. Producenti si do 31. prosince 2009 za poplatek nechají legalizovat případné plochy vinic osázené bez příslušného práva na výsadbu před 1. zářím 1998.

Aniž jsou dotčeny postupy v rámci schválení účetní závěrky, nevztahuje se první pododstavec na plochy legalizované na základě čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 1493/1999.

2. Výši poplatku uvedeného v odstavci 1 určují členské státy. Rovná se nejméně dvojnásobku průměrné hodnoty odpovídajícího práva na výsadbu v daném regionu.

3. Až do legalizace podle odstavce 1 mohou být hrozny a výrobky z hroznů pocházejících z ploch uvedených v odstavci 1 uváděny do oběhu pouze za účelem destilace výlučně na náklady producenta. Z těchto produktů nesmí být vyroben alkohol, jehož skutečný obsah alkoholu nepřesahuje 80 % objemových.

4. Dotčení producenti do 31. prosince 2009 vyklučí na vlastní náklady protiprávně osázené plochy uvedené v odstavci 1, které nejsou legalizovány v souladu s uvedeným odstavcem.

Členské státy ukládají producentům, kteří nesplní povinnost klučení, sankce odstupňované podle závažnosti, rozsahu a trvání tohoto nesplnění.

Až do vyklučení podle prvního pododstavce tohoto odstavce se použije obdobně odstavec 3.

5. Členské státy oznámí Komisi do 1. března každého příslušného roku

a) plochy vinic osázené bez příslušného práva na výsadbu před 1. zářím 1998;

b) plochy legalizované v souladu s odstavcem 1, poplatky uvedené v odstavci 1 a průměrnou hodnotu regionálních práv na výsadbu podle odstavce 2.

Členské státy sdělí Komisi plochy vyklučené v souladu s odst. 4 prvním pododstavcem poprvé do 1. března 2010.

6. Ukončením přechodného zákazu nových výsadeb dne 31. prosince 2015 podle čl. 90 odst. 1 nejsou dotčeny povinnosti stanovené v odstavcích 3, 4 a 5.

Článek 87

Kontrola neuvádění do oběhu nebo destilace

1. V souvislosti s čl. 85 odst. 2 a čl. 86 odst. 3 a 4 požadují členské státy důkaz o neuvádění dotyčných výrobků do oběhu, nebo pokud jsou dotyčné výrobky destilovány, předložení smluv o destilaci.

2. Členské státy ověřují neuvádění do oběhu a destilaci uvedené v odstavci 1. V případě nesplnění podmínek ukládají sankce.

3. Členské státy oznámí Komisi plochy, kterých se destilace týká, a odpovídající objemy alkoholu.

Článek 88

Doplňující opatření

Na plochy uvedené v čl. 86 odst. 1 prvním pododstavci, pokud nejsou legalizovány, a plochy uvedené v čl. 85 odst. 1 nelze uplatnit vnitrostátní podpůrná opatření ani podpůrná opatření Společenství.

Článek 89

Prováděcí opatření

Prováděcí opatření k této kapitole se přijímají postupem podle čl. 113 odst. 1.

Tato opatření mohou zahrnovat:

a) podrobnosti týkající se ohlašovacích povinností členských států včetně možného snížení prostředků přidělených z rozpočtu uvedených v příloze II v případě nesplnění povinností;

b) podrobné údaje o sankcích, které mají členské státy ukládat v případě nesplnění povinností stanovených v článcích 85, 86 a 87.

KAPITOLA II

Přechodný režim práv na výsadbu

Článek 90

Přechodný zákaz výsadby révy

1. Aniž je dotčen článek 24, a zejména odstavec 3 uvedeného článku, je výsadba révy moštových odrůd, které lze zařadit podle čl. 24 odst. 1, zakázána do 31. prosince 2015.

2. Do 31. prosince 2015 je také zakázáno přestěpování moštových odrůd, které lze zařadit podle čl. 24 odst. 1, na moštové odrůdy neuvedené ve zmíněném článku.

3. Bez ohledu na odstavce 1 a 2 jsou výsadba a přestěpování uvedené ve zmíněných odstavcích povoleny, pokud se na ně vztahuje

a) právo na novou výsadbu podle článku 91;

b) právo na opětovnou výsadbu podle článku 92;

c) právo na výsadbu udělené z rezervy podle článků 93 a 94.

4. Práva na výsadbu uvedená v odstavci 3 se poskytují v hektarech.

5. Články 91 až 96 se použijí do 31. prosince 2015.

6. Členské státy mohou rozhodnout, že na svém území nebo na částech svého území ponechají zákaz uvedený v odstavci 1 v platnosti nejdéle do 31. prosince 2018. V tom případě se pravidla pro přechodný režim práv na výsadbu podle této kapitoly včetně tohoto článku použijí v daném členském státě odpovídajícím způsobem.

Článek 91

Práva na novou výsadbu

1. Členské státy mohou producentům udělit práva na novou výsadbu pro plochy

- a) určené k nové výsadbě prováděné v rámci scelování pozemků nebo vyvlastnění ve veřejném zájmu podle vnitrostátních právních předpisů;
- b) určené k pokusným účelům;
- c) určené k založení porostů za účelem produkce roubů nebo
- d) jejichž víno a výrobky z révy vinné jsou určeny pouze ke spotřebě domácnosti vinaře.

2. Udělená práva na novou výsadbu

- a) vykonávají producenti, kterým byla udělena;
- b) musí být vyčerpána před koncem druhého hospodářského roku následujícího po roku jejich udělení;
- c) musí být využita pro ty účely, pro které byla udělena.

Článek 92

Práva na opětovnou výsadbu

1. Členské státy udělí práva na opětovnou výsadbu producentům, kteří vyklučili plochu vinice.

U vyklučených ploch, na které se poskytuje prémie za klučení podle kapitoly III, však práva na opětovnou výsadbu nevznikají.

2. Členské státy mohou udělit práva na opětovnou výsadbu producentům, kteří se zavázali vyklučit plochy vinic. V takových případech musí klučení příslušných ploch proběhnout do konce třetího roku po vysazení nových vinic, na něž byla udělena práva na opětovnou výsadbu.

3. Udělená práva na opětovnou výsadbu odpovídají ploše, která se z hlediska čisté kultury rovná vyklučené ploše.

4. Práva na opětovnou výsadbu vykonává podnik, kterému byla udělena. Členské státy mohou navíc stanovit, že tato práva mohou být vykonávána pouze na té ploše, na které bylo provedeno klučení.

5. Odchylně od odstavce 4 může členský stát rozhodnout, že práva na opětovnou výsadbu mohou být zcela nebo částečně převedena na jiný podnik ve stejném členském státě, pokud

- a) část dotčeného podniku byla převedena tomuto jinému podniku;
- b) plochy tohoto jiného podniku jsou určeny
 - i) k výrobě vína s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením nebo
 - ii) k založení porostu určeného k produkci roubů.

Členské státy zajistí, aby uplatnění odchylky uvedené v prvním pododstavci nevedlo na jejich území k celkovému nárůstu produkčního potenciálu, a to zvláště v případě převodu z nezavlažovaných ploch na zavlažované.

6. Odstavce 1 až 5 se použijí obdobně na práva podobná právu na opětovnou výsadbu udělená na základě dřívějších právních předpisů Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů.

7. Práva na opětovnou výsadbu udělená podle čl. 4 odst. 5 nařízení (ES) č. 1493/1999 musí být využita ve lhůtách stanovených v uvedeném nařízení.

Článek 93

Státní a regionální rezervy práv na výsadbu

1. Za účelem zlepšení řízení produkčního potenciálu vytvoří členské státy státní rezervu nebo regionální rezervy práv na výsadbu.

2. Členské státy, které vytvořily státní nebo regionální rezervy práv na výsadbu podle nařízení (ES) č. 1493/1999, mohou tyto rezervy zachovat, dokud uplatňují přechodný režim práv na výsadbu podle této kapitoly.

3. Do státních nebo regionálních rezerv se přidělují tato práva v případě, že se nevyužijí v rámci předepsané lhůty:

- a) práva na novou výsadbu;
- b) práva na opětovnou výsadbu;
- c) práva na výsadbu udělená z rezervy.

4. Producenti mohou převést práva na opětovnou výsadbu do státní nebo regionální rezervy. Podmínky takového převodu, případně i za úhradu z vnitrostátních prostředků, stanoví členské státy s přihlédnutím k oprávněným zájmům zúčastněných stran.

5. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy rozhodnout, že systém rezerv nepoužijí, pokud mohou prokázat, že na svém území disponují účinným alternativním systémem pro správu práv na výsadbu. Tento alternativní systém se případně může odchylovat od příslušných ustanovení této kapitoly.

První pododstavec se vztahuje také na členské státy, které přestanou používat státní nebo regionální rezervy podle nařízení (ES) č. 1493/1999.

Článek 94

Udělování práv na výsadbu z rezervy

1. Členské státy mohou z rezervy udělit práva
 - a) bez úhrady producentům mladším 40 let, kteří mají odpovídající odbornou kvalifikaci a způsobilost, kteří poprvé zahájili činnost a kteří zastávají funkci vedoucího podniku;
 - b) za úhradu do státního nebo případně regionálního fondu producentům, kteří mají v úmyslu využít práva k výsadbě vinic, jejichž produkce má zajištěný odbyt.

Členské státy stanoví kritéria pro určení výše úhrady uvedené v písmenu b), která se může lišit v závislosti na předpokládaném konečném produktu vinice a na zbývajícím přechodném období zákazu nové výsadby podle čl. 90 odst. 1 a 2.

2. Při využívání práv na výsadbu udělených z rezervy členské státy zajistí, aby
 - a) místo, použité odrůdy a pěstitelské techniky zaručovaly, že následná produkce bude úměrná poptávce trhu;
 - b) dotyčné výnosy odpovídaly průměrnému výnosu v regionu, a to obzvláště v případech, když se práva na výsadbu původně získaná pro nezavlažované plochy využijí na plochách zavlažovaných.

3. Práva na výsadbu udělená z rezervy, která se nevyužijí do konce druhého hospodářského roku následujícího po roce udělení, propadají a jsou znovu přidělena do rezervy.

4. Práva na výsadbu v rezervě, která se nepřidělí před koncem pátého hospodářského roku po jejich přidělení do rezervy, zaniknou.

5. Pokud v členském státě existují regionální rezervy, může tento členský stát stanovit pravidla umožňující převod práv na výsadbu mezi regionálními rezervami. Pokud v členském státě existuje regionální i státní rezerva, může tento členský stát rovněž povolit převody mezi nimi.

Na převody lze použít koeficient krácení.

Článek 95

Pravidlo de minimis

Tato kapitola se nepoužije v členských státech, v nichž se režim Společenství týkající se práv na výsadbu neuplatňoval k 31. prosinci 2007.

Článek 96

Přísnější vnitrostátní předpisy

Členské státy mohou přijmout přísnější vnitrostátní předpisy pro udělování nových práv na výsadbu nebo práv na opětovnou výsadbu. Mohou vyžadovat, aby žádosti a příslušné informace, které se jim mají předložit, byly doplněny dalšími údaji nezbytnými pro sledování vývoje produkčního potenciálu.

Článek 97

Prováděcí opatření

Prováděcí opatření k této kapitole se přijímají postupem podle čl. 113 odst. 1.

Tato pravidla mohou zejména zahrnovat:

- a) ustanovení pro předcházení nadměrným správním výdajům při uplatňování této kapitoly;
- b) souběžnou existenci vinic ve smyslu čl. 92 odst. 2;
- c) použití koeficientu krácení podle čl. 94 odst. 5.

KAPITOLA III

Režim klučení

Článek 98

Oblast působnosti a definice

Tato kapitola stanoví podmínky, za nichž pěstitelé révy obdrží prémii za vykloučení vinic (dále jen „prémie za klučení“).

Článek 99**Doba trvání režimu**

Režim klučení se použije do konce hospodářského roku 2010/2011.

Článek 100**Podmínky způsobilosti**

Prémie za klučení může být udělena, pouze pokud daná plocha

- a) neobdržela podporu Společenství ani vnitrostátní podporu na opatření týkající se restrukturalizace a přeměny během deseti hospodářských roků předcházejících žádosti o vyklučení;
- b) neobdržela podporu Společenství v rámci žádné jiné společné organizace trhu během pěti hospodářských roků předcházejících žádosti o vyklučení;
- c) je udržována;
- d) není menší než 0,1 hektaru. Členský stát však může pro určité územní celky, v nichž průměrná plocha vinic na vinařský podnik přesahuje jeden hektar, stanovit minimální velikost 0,3 hektaru;
- e) nebyla osázena v rozporu s žádným platným předpisem Společenství nebo vnitrostátním předpisem a
- f) je osázena moštovou odrůdou, kterou lze zatřídit podle čl. 24 odst. 1.

Bez ohledu na písmeno e) jsou plochy legalizované podle čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 1493/1999 a čl. 86 odst. 1 tohoto nařízení způsobilé pro premii za klučení.

Článek 101**Výše premie za klučení**

1. Rozmezí udělovaných premií za klučení se stanoví postupem podle čl. 113 odst. 1.
2. Konkrétní výši premie za klučení stanoví členské státy v rozmezí uvedeném v odstavci 1 a na základě historických výnosů daného podniku.

Článek 102**Postup a rozpočet**

1. Producenti, kteří projeví zájem, podají každoročně žádosti o premii za klučení příslušným orgánům členských států do

15. září. Členské státy mohou stanovit dřívější datum než 15. září za předpokladu, že to bude později než 30. června a že případně náležitě zohlední uplatnění výjimek podle článku 104.

2. Členské státy provádějí správní kontroly týkající se obdržených žádostí, vyřizují způsobilé žádosti a každoročně do 15. října oznamují Komisi celkovou plochu a částky, které jsou předmětem uvedených žádostí, rozdělené podle oblastí a výnosů.

3. Maximální roční rozpočet na režim klučení je stanoven v příloze VII.

4. Pokud celková částka oznámená členskými státy Komisi přesahuje dostupné rozpočtové prostředky, stanoví se postupem podle čl. 113 odst. 1 do 15. listopadu každého roku jednotná procentní sazba pro schvalování oznámených částek, přičemž se případně přihlédne k použití čl. 104 odst. 2 a 3.

5. Do 1. února každého roku schválí členské státy žádosti

- a) týkající se ploch, o které se zažádalo, v celém rozsahu, pokud Komise nestanovila procentní sazbu podle odstavce 4, nebo
- b) týkající se ploch, které jsou výsledkem použití procentní sazby podle odstavce 4 na základě objektivních a nediskriminujících kritérií a v souladu s těmito prioritami:
 - i) členské státy v první řadě upřednostní žadatele, jejichž žádost o premii za klučení se týká všech jejich vinic,
 - ii) druhou prioritu pro členské státy představují žadatelé ve věku nejméně 55 let, pokud tak členské státy stanoví.

Členské státy oznámí Komisi každoročně do 1. března schválené žádosti rozdělené podle oblastí a výnosů a celkovou částku premií za klučení vyplacených v jednotlivých oblastech.

6. Každoročně do 1. prosince oznámí členské státy Komisi za předcházející hospodářský rok

- a) vyklučené plochy rozdělené podle oblastí a výnosů a
- b) celkovou částku premií za klučení vyplacených v jednotlivých oblastech.

Článek 103**Podmíněnost**

Zjistí-li se, že zemědělec někdy během tří let od vyplacení premie za klučení ve svém podniku nedodržel požadavky podle předpisů v oblasti řízení nebo podmínku dobrého zemědělského

a ekologického stavu podle článků 3 až 7 nařízení (ES) č. 1782/2003 a toto nedodržení je výsledkem jednání nebo opomenutí, které mu je třeba přímo přičíst, částka platby tomuto zemědělici se sníží nebo zruší, a to zčásti nebo zcela podle závažnosti, rozsahu, přetrvávání a opakování tohoto nedodržení, a zemědělec se případně uloží povinnost ji nahradit v souladu s podmínkami stanovenými ve zmíněných ustanoveních.

Článek 104

Výjimky

1. Členský stát může rozhodnout o zamítnutí dalších žádostí uvedených v čl. 102 odst. 1, pokud celková plocha vykloučených vinic na jeho území dosáhne 8 % plochy vinic podle přílohy VIII.

Členský stát může rozhodnout o zamítnutí dalších žádostí uvedených v čl. 102 odst. 1 pro určitou oblast, pokud celková plocha vykloučených vinic v dané oblasti dosáhne 10 % plochy vinic.

2. Postupem podle čl. 113 odst. 1 lze rozhodnout o zastavení používání režimu klučení v členském státě, pokud by při zohlednění dosud projednávaných žádostí další klučení vedlo k celkové vykloučené ploše přesahující 15 % celkové plochy vinic tohoto členského státu podle přílohy VIII.

3. Postupem podle čl. 113 odst. 1 lze pro určitý rok rozhodnout o zastavení používání režimu klučení v členském státě, pokud by při zohlednění dosud projednávaných žádostí další klučení vedlo k vykloučené ploše přesahující 6 % celkové plochy vinic tohoto členského státu podle přílohy VIII v daném roce uplatnění režimu.

4. Členské státy mohou prohlásit vinice v horských oblastech a na příkrých svazích za nezpůsobilé pro režim klučení za podmínek, jež budou určeny postupem podle čl. 113 odst. 1.

5. Členské státy mohou prohlásit oblasti za nezpůsobilé pro režim klučení, pokud by uplatnění režimu nebylo slučitelné s požadavky ochrany životního prostředí. Plochy takto prohlášené za nezpůsobilé nesmějí přesáhnout 3 % celkové plochy vinic podle přílohy VIII.

6. Řecko může prohlásit vinice na ostrovech v Egejském moři a na řeckých ostrovech v Jónském moři, s výjimkou ostrovů Kréta a Euboia, za nezpůsobilé v rámci režimu klučení.

7. Režim klučení podle této kapitoly se nepoužije na Azorách, Madeiře a na Kanárských ostrovech.

8. Členské státy, které zvolí možnost uvedenou v odstavcích 4, 5 a 6, sdělí Komisi v souvislosti s opatřením klučení, jež se má provést, každoročně do 1. srpna a poprvé do 1. srpna 2008

a) plochy prohlášené za nezpůsobilé a

b) odůvodnění nezpůsobilosti v souladu s odstavci 4 a 5.

9. Členské státy upřednostní producenty na plochách nezpůsobilých nebo prohlášených za nezpůsobilé podle odstavců 4 až 7 v rámci jiných podpůrných opatření stanovených v tomto nařízení, zejména případně opatření na restrukturalizaci a přeměnu vinic v rámci programů podpory a opatření na rozvoj venkova.

Článek 105

Pravidlo de minimis

Tato kapitola se nepoužije v členských státech, které za hospodářský rok nevyrobí více než 50 000 hektolitřů vína. Tato výroba se vypočte na základě průměrné výroby za předchozích pět hospodářských roků.

Článek 106

Doplňková vnitrostátní podpora

K udělení premii za klučení mohou členské státy poskytnout doplňkovou vnitrostátní podporu nepřesahující 75 % použitelné premie za klučení.

Článek 107

Prováděcí opatření

Prováděcí opatření k této kapitole se přijímají postupem podle čl. 113 odst. 1.

Tato opatření mohou zahrnovat zejména:

a) podrobnosti o podmínkách způsobilosti podle článku 100, zejména pokud jde o důkaz, že plochy byly v roce 2006 a 2007 udržovány;

b) rozsah a výši premie uvedené v článku 101;

c) kritéria pro výjimky podle článku 104;

d) požadavky na členské státy týkající se podávání zpráv o provádění režimu klučení včetně sankcí v případě opožděného podávání zpráv a informací, jež členské státy podávají producentům, pokud jde o dostupnost režimu;

- e) požadavky týkající se podávání zpráv, pokud jde o doplňkovou vnitrostátní podporu;
- f) lhůty pro platby.

HLAVA VI

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 108

Registr vinic

1. Členské státy vedou registr vinic s aktuálními informacemi o produkčním potenciálu.

2. Na členské státy, jejichž celková plocha vinic osázených moštovými odrůdami, které lze zařadit podle čl. 24 odst. 1, nepřesahuje 500 hektarů, se povinnost uvedená v odstavci 1 nevztahuje.

Článek 109

Soupis

Členské státy, které ve svých programech podpory stanoví opatření na „restrukturalizaci a přeměnu vinic“ podle článku 11, předloží Komisi každoročně do 1. března a poprvé do 1. března 2009 na základě registru vinic podle článku 108 aktualizovaný soupis produkčního potenciálu.

Článek 110

Doba platnosti registru vinic a soupisu

Postupem podle čl. 113 odst. 1 lze rozhodnout, že články 108 a 109 se po 1. lednu 2016 již nebudou uplatňovat.

Článek 111

Povinná prohlášení

1. Producenti moštových hroznů a výrobci moštu a vína každoročně podávají příslušným vnitrostátním orgánům prohlášení o množství produktů z poslední sklizně.

2. Členské státy mohou požadovat od obchodníků s moštovými hrozny, aby každoročně podávali prohlášení o množství z poslední sklizně, které bylo uvedeno na trh.

3. Výrobci moštu a vína a obchodníci s výjimkou maloobchodníků podávají každoročně příslušným vnitrostátním orgánům prohlášení o svých zásobách moštu a vína, ať už tyto zásoby pocházejí ze sklizně běžného roku nebo z dřívějších sklizní. Mošty a vína dovezené ze třetích zemí se vykazují samostatně.

Článek 112

Průvodní doklady a evidence

1. Výrobky, na něž se vztahuje toto nařízení, se uvádějí do oběhu uvnitř Společenství pouze s úředně schváleným průvodním dokladem.

2. Fyzické či právnické osoby a jejich seskupení, které za účelem výkonu svého povolání mají v držení výrobky, na něž se vztahuje toto nařízení, především výrobci, stáčírny a zpracovatelé, jakož i obchodníci určení postupem podle čl. 113 odst. 1, musí vést o uvedených výrobcích evidenci zaznamenávající vstupy a výstupy těchto výrobků.

Článek 113

Postup projednávání ve výboru

1. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 195 odst. 2 nařízení (ES) č. 1234/2007.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec,

- a) je Komisi nápomocen regulativní výbor;
- b) použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES;
- c) doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

Článek 114

Finanční prostředky

Opatření stanovená v hlavě II kapitole I, s výjimkou opatření uvedeného v čl. 7 odst. 1 písm. a), a v hlavě V kapitole III představují intervenční opatření zaměřená na regulaci zemědělských trhů podle čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1290/2005.

Článek 115

Výměna informací mezi členskými státy a Komisí

1. Členské státy a Komise si vzájemně poskytují veškeré informace nezbytné k použití tohoto nařízení, zejména pro sledování a analýzu trhu a dodržování mezinárodních závazků týkajících se výrobků, na něž se vztahuje toto nařízení.

2. Postupem podle čl. 113 odst. 1 se přijmou podrobná pravidla s cílem určit, jaké informace jsou nezbytné pro použití odstavce 1 tohoto článku, jakož i jejich formu, obsah, časový rozvrh a lhůty a pravidla pro předávání nebo zpřístupňování informací a dokumentů.

Článek 116**Sledování**

Pro účely uplatňování tohoto nařízení zajistí členské státy, aby správní a kontrolní postupy, které se týkají ploch, byly v souladu s integrovaným administrativním a kontrolním systémem (IACS), pokud jde o

- a) počítačovou databázi;
- b) systém identifikace zemědělských pozemků uvedený v čl. 20 odst. 1 nařízení (ES) č. 1782/2003;
- c) správní kontroly.

Tyto postupy bez problémů nebo konfliktů umožní společné používání systému IACS nebo výměnu údajů s tímto systémem.

Článek 117**Kontroly a správní sankce a jejich oznamování**

S výjimkou záležitosti, na niž se vztahuje čl. 145 písm. n) a) nařízení (ES) č. 1782/2003, se postupem podle čl. 113 odst. 1 tohoto nařízení přijmou:

- a) pravidla pro zajištění jednotného používání předpisů Společenství týkajících se odvětví vína, zejména pokud jde o kontroly a pravidla upravující zvláštní finanční postupy za účelem zlepšení kontrol;
- b) pravidla týkající se správních a fyzických kontrol dodržování povinností vyplývajících z tohoto nařízení, které mají být prováděny členskými státy;
- c) systém správních sankcí v případě nesplnění některé z povinností vyplývajících z tohoto nařízení, který zohlední závažnost, rozsah, přetrvávání a opakování zjištěného nesplnění;
- d) pravidla pro zpětné získávání neoprávněných plateb v důsledku uplatňování tohoto nařízení;
- e) pravidla pro podávání zpráv o provedených kontrolách a jejich výsledcích.

Článek 118**Určení příslušných vnitrostátních orgánů**

1. Aniž je dotčen článek 47, určí členské státy jeden nebo více orgánů příslušných pro zajišťování souladu s předpisy Společenství v odvětví vína. Určí zejména laboratoře pověřené prováděním oficiálních rozborů v odvětví vína. Tyto určené laboratoře musí splňovat kritéria pro provoz zkušebních laboratoří stanovená v ISO/IEC 17025.

2. Členské státy sdělí Komisi názvy a adresy orgánů a laboratoří uvedených v odstavci 1. Komise tyto informace zveřejní.

Článek 119**Vnitrostátní podpora pro nouzovou destilaci**

1. Počínaje dnem 1. srpna 2012 mohou členské státy poskytnout vnitrostátní podporu výrobcům vína pro dobrovolnou nebo povinnou destilaci vína v odůvodněných případech nouze.

2. Podpora uvedená v odstavci 1 musí být přiměřená a umožnit řešení této nouze.

3. Celková částka podpory, která je v členském státě k dispozici pro jakýkoli daný rok v rámci takové podpory, nesmí přesáhnout 15 % celkově dostupných finančních prostředků na členský stát stanovených v příloze II pro tento rok.

4. Členské státy, které chtějí využít podpory uvedené v odstavci 1, předloží Komisi řádně odůvodněné oznámení. Rozhodnutí o tom, zda je toto opatření povoleno a je možné podporu poskytnout, se přijme postupem podle čl. 113 odst. 1.

5. Alkohol získaný destilací podle odstavce 1 se použije výhradně pro průmyslové nebo energetické účely, aby nedošlo k narušení hospodářské soutěže.

Článek 120**Zpráva Komise**

Komise vypracuje do konce roku 2012 zprávu, která zejména zohlední zkušenosti získané s prováděním reformy.

Článek 121**Prováděcí opatření**

Prováděcí opatření k této hlavě se přijímají postupem podle čl. 113 odst. 1.

Tato opatření mohou zahrnovat zejména:

- a) podrobné údaje o registru vinic podle článku 108, a zejména o jeho využití při sledování a kontrole produkčního potenciálu;
- b) podrobné údaje o soupisu podle článku 109, a zejména využití při sledování a kontrole produkčního potenciálu;
- c) podrobné údaje o měření ploch;

- d) sankce v případě nesplnění ohlašovací povinnosti;
- e) povinná prohlášení podle článku 111;
- f) průvodní doklady a evidenci podle článku 112;
- g) podrobnosti o vnitrostátní podpoře podle článku 119.

HLAVA VII

ZMĚNY A PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA I

Změny

Článek 122

Změna nařízení (ES) č. 1493/1999

V čl. 2 odst. 3 prvním pododstavci nařízení (ES) č. 1493/1999 se datum „31. července 2002“ nahrazuje datem:

„31. července 2008“.

Článek 123

Změny nařízení (ES) č. 1782/2003

Nařízení (ES) č. 1782/2003 se mění takto:

- 1) V čl. 33 odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) pokud jim byla poskytnuta platba během referenčního období uvedeného v článku 38 v rámci alespoň jednoho z režimů podpor uvedených v příloze VI nebo, v případě olivového oleje, v hospodářském roce uvedeném v čl. 37 odst. 1 druhém pododstavci nebo, v případě cukrové řepy, cukrové třtiny a čekanky, pokud obdrželi tržní podporu v reprezentativním období uvedeném v písm. K přílohy VII, nebo, v případě banánů, pokud obdrželi náhradu za ušlé příjmy v reprezentativním období uvedeném v písm. L přílohy VII, nebo, v případě ovoce a zeleniny, konzumních brambor a školek, pokud byli producenty ovoce a zeleniny, konzumních brambor nebo sadebního materiálu ve školkách v reprezentativním období používaném členskými státy pro tyto produkty podle písm. M přílohy VII, nebo, v případě vína, pokud získali platební nárok podle písm. N a O přílohy VII;“.

- 2) V čl. 37 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pro víno se referenční částka vypočítá a upraví v souladu s body N a O přílohy VII.“

- 3) V článku 41 se vkládá nový odstavec, který zní:

„1b. Komise může v případě vína a s přihlédnutím k posledním údajům, které jí členské státy poskytnou v souladu s článkem 9 a čl. 102 odst. 6 nařízení Rady (ES) č. 479 ze dne 29. dubna 2008 o společné organizaci trhu s vínem (*), postupem podle čl. 144 odst. 2 tohoto nařízení upravit vnitrostátní stropy stanovené v příloze VIII tohoto nařízení. Do 1. prosince roku, jenž předchází úpravě vnitrostátních stropů, sdělí členské státy Komisi regionální průměrnou hodnotu nároků uvedených v písm. N přílohy VII tohoto nařízení.

(*) Úř. věst. L 148, 6.6.2008, s. 1“

- 4) V čl. 43 odst. 2 se vkládá nové písmeno, které zní:

„ad) v případě vína počet hektarů, jak je vypočítán v souladu s písm. N a O přílohy VII;“.

- 5) V článku 44 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. ‚Hektarem, na který lze poskytnout podporu,‘ se rozumí jakákoli zemědělská plocha zemědělského podniku kromě ploch, na nichž jsou lesy nebo které jsou vyčleněny pro nezemědělskou činnost.“

- 6) Článek 51 se nahrazuje tímto:

„Článek 51

Zemědělské využití půdy

Zemědělci mohou využívat pozemky ohlášené v souladu s čl. 44 odst. 3 pro jakoukoli zemědělskou činnost.

Odchylně od prvního pododstavce se může kterýkoli členský stát do 1. listopadu 2007 rozhodnout, že až do dne, který určí, nejdéle však do 31. prosince 2010, nemusí být pozemky v jedné nebo více oblastech členského státu ani nadále využívány pro:

- a) produkci jednoho nebo více produktů uvedených v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 2200/96 a v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 2201/96. V tom případě však členské státy mohou rozhodnout, že povolí pěstování vedlejších plodin na hektarech, na něž lze poskytnout podporu, během období nejvýše tří měsíců počínaje každoročně 15. srpnem; na žádost členského státu však toto datum může být postupem podle čl. 144 odst. 2 změněno pro oblasti, v nichž se z důvodů podnebných podmínek obiloviny obvykle sklízají dříve, nebo
- b) produkci konzumních brambor nebo
- c) školky.“

7) V čl. 63 odst. 3 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„S ohledem na zahrnutí položky ‚víno‘ do režimu jednotné platby se členské státy mohou do 1. dubna 2009 rozhodnout uplatňovat odchylku stanovenou v prvním pododstavci.“

8) V článku 71c se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Komise v případě vína a s přihlédnutím k posledním údajům, které jí členské státy poskytnou v souladu s článkem 9 a čl. 92 odst. 6 nařízení (ES) č. 479, postupem podle čl. 144 odst. 2 tohoto nařízení upraví vnitrostátní stropy stanovené v příloze VIIIa tohoto nařízení. Do 1. prosince roku, který předchází úpravě vnitrostátních stropů, sdělí členské státy Komisi regionální průměr nároků uvedených v písm. N přílohy VII tohoto nařízení.“

9) V článku 145 se

— vkládá nové písmeno, které zní:

„d)e) prováděcí pravidla týkající se zařazení podpory vína do režimu jednotné platby v souladu s nařízením (ES) č. 479;“,

— vkládá nové písmeno, které zní:

„n)a) pokud jde o víno, prováděcí pravidla týkající se podmíněnosti podle článků 20 a 103 nařízení (ES) č. 479;“,

10) V příloze IV se poslední odrážka ve druhém sloupci nahrazuje tímto:

„— Udržování olivových hájů a vinic v dobrém vegetativním stavu.“

11) V příloze VII se doplňují nová písmena, která znějí:

„N. Víno (klučení)“

Zemědělcům, kteří se účastní režimu klučení podle hlavy V kapitoly III nařízení (ES) č. 479, jsou v roce následujícím po vykloučení přiděleny platební nároky odpovídající počtu hektarů, za něž obdrželi prémii za klučení.

Jednotková hodnota těchto platebních nároků se rovná regionálnímu průměru nároků v daném regionu. Avšak tato jednotková hodnota nesmí v žádném případě přesáhnout 350 EUR/ha.

O. Víno (převod z programů podpory)

V případě, že se členské státy rozhodnou poskytnout podporu podle článku 9 nařízení (ES) č. 479, stanoví referenční částku pro každého zemědělce a počet hektarů, na které lze poskytnout podporu, podle čl. 43 odst. 2 tohoto nařízení

— na základě objektivních a nediskriminujících kritérií,

— s ohledem na reprezentativní referenční období jednoho nebo více hospodářských roků počínajíc hospodářským rokem 2005/2006. Referenční kritéria pro stanovení referenční částky a počtu hektarů, na které lze poskytnout podporu, však nesmějí vycházet z referenčního období zahrnujícího hospodářské roky po hospodářském roce 2007/2008, pokud se převod v rámci programů podpory týká náhrady poskytnuté zemědělcům, kteří až dosud získávali podporu pro destilaci na konzumní alkohol nebo byli příjemci podpory pro využití zahuštěného hroznového moštu pro obohacení vína podle nařízení (ES) č. 479,

— tak, aby nepřesáhla celkovou částku, která je pro toto opatření podle čl. 6 písm. e) nařízení (ES) č. 479 k dispozici.“

12) V příloze VIII se

— za slovo „Itálie“ v prvním sloupci tabulky vkládá odkaz na poznámku pod čarou,

— pod tabulku doplňuje nová poznámka, která zní:

„Částky pro Itálii se pro roky 2008, 2009 a 2010 snižují o 20 milionů EUR (viz poznámka pod čarou k příloze II nařízení (ES) č. 479).“

Článek 124

Změna nařízení (ES) č. 1290/2005

V článku 12 nařízení (ES) č. 1290/2005 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Komise stanoví částky, které jsou podle čl. 10 odst. 2, článků 143d a 143e nařízení (ES) č. 1782/2003, čl. 4 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 378/2007 ze dne 27. března 2007 o pravidlech pro dobrovolné odlišení přímých plateb podle nařízení (ES) č. 1782/2003 Úř. věst. (*) a čl. 23 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 479 ze dne 29. dubna 2008 o společné organizaci trhu s vínem (**) vyčleněny pro EZFRV.

(*) Úř. věst. L 95, 5.4.2007, s. 1.

(**) Úř. věst. L 148, 6.6.2008, s. 1“.

Článek 125

Změny nařízení (ES) č. 3/2008

Nařízení (ES) č. 3/2008 se mění takto:

1) V článku 2 se

— v odstavci 1 písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) informační kampaně v rámci systému Společenství pro vína s chráněným označením původu nebo zeměpisným označením, vína s označením moštové odrůdy a lihoviny s chráněným zeměpisným označením;“,

— odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Na vnitřním trhu mohou opatření uvedená v čl. 1 odst. 1 zahrnovat informační opatření týkající se odpovědné konzumace alkoholu a škodlivých účinků konzumace alkoholu v nebezpečné míře.

Na vnitřním trhu mohou mít způsobilá opatření rovněž podobu účasti na vnitrostátních a evropských akcích, veletrzích nebo výstavách prostřednictvím výstavních stánků zaměřených na zlepšení vnímání produktů Společenství.“

2) V čl. 3 odst. 1 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) příležitost informovat o systému Společenství pro vína s chráněným označením původu nebo zeměpisným označením, vína s označením moštové odrůdy a lihoviny s chráněným zeměpisným označením a potřeba informovat o odpovědné konzumaci alkoholu a o škodlivých účincích konzumace alkoholu v nebezpečné míře;“

3) V čl. 13 odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Procentní podíl uvedený v prvním pododstavci se zvyšuje na 60 % pro opatření prováděná ve Společenství týkající se informací o odpovědné konzumaci alkoholu a škodlivých účincích konzumace alkoholu v nebezpečné míře.“

KAPITOLA II

Přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 126

Ustanovení usnadňující přechod

Postupem podle čl. 113 odst. 1 mohou být přijata opatření

- a) k usnadnění přechodu od pravidel stanovených v nařízení (ES) č. 1493/1999 k pravidlům zaváděným tímto nařízením;
- b) v případě potřeby k řešení konkrétních praktických problémů. Tato opatření se mohou odchylovat od určitých ustanovení tohoto nařízení, pokud je to řádně odůvodněno.

Článek 127

Použitelnost pravidel o státní podpoře

1. S výhradou odstavce 2 se články 87, 88 a 89 Smlouvy použijí na výrobu výrobků, na něž se vztahuje toto nařízení, a na obchod s nimi.

2. Články 87, 88 a 89 Smlouvy se nepoužijí na

- a) podporu uvedenou v článku 3 tohoto nařízení, včetně podpory financované podle čl. 18 odst. 5;
- b) doplňkové vnitrostátní podpory uvedené v článku 106;
- c) vnitrostátní podporu uvedenou v článku 119.

Článek 128

Zrušení, přechodné prodloužení použitelnosti a odkazy

1. S výhradou odstavců 2 a 3 se zrušují nařízení (EHS) č. 2392/86 a nařízení (ES) č. 1493/1999.

2. Nařízení (ES) č. 2392/86 a kapitoly I a II hlavy V, hlava VI, články 24 a 80 a jim odpovídající ustanovení zejména v příslušných přílohách nařízení (ES) č. 1493/1999 se použijí i nadále až do doby, kdy se v souladu s čl. 129 odst. 2 písm. e) začnou používat příslušné kapitoly tohoto nařízení.

3. Následující opatření stanovená v nařízení (ES) č. 1493/1999 se použijí i nadále, pokud opatření způsobila podle uvedeného nařízení byla zahájena nebo přijata před 1. srpnem 2008:

- a) opatření podle hlavy II kapitol II a III (prémie za konečné vzdání se vinohradnictví a za restrukturalizaci a přeměnu). Po 15. říjnu 2008 se však podpora podle hlavy II kapitoly III nevyplácí;
- b) opatření podle hlavy III (tržní mechanismy);
- c) opatření podle hlavy VII článku 63 (vývozní náhrady).

4. Odkazy na zrušené nařízení (ES) č. 1493/1999 se případně považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 129

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Použije se ode dne 1. srpna 2008 s těmito výjimkami:

- a) články 5 až 8 se použijí ode dne 30. června 2008;
- b) článek 122 se použije ode dne 1. ledna 2008;
- c) článek 123 se použije ode dne 1. ledna 2009;
- d) hlava V kapitola III se použije ode dne 30. června 2008;
- e) nestanoví-li nařízení přijaté postupem podle čl. 113 odst. 1 jinak, použijí se hlava III kapitoly II, III, IV, V a VI, články 108, 111 a 112 a jim odpovídající ustanovení zejména v příslušných přílohách, ode dne 1. srpna 2009.

3. Hlava V kapitola II se použije do dne 31. prosince 2015.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Lucemburku dne 29. dubna 2008.

Za Radu

předseda

D. RUPEL

PŘÍLOHA I

DEFINICE

Obecně

1. „Hospodářským rokem“ se rozumí hospodářský rok pro výroby, na něž se vztahuje toto nařízení. Začíná 1. srpna každého roku a končí 31. července následujícího roku.

V souvislosti s révou

2. „Vykloučením“ se rozumí úplné odstranění všech révových keřů, které se nacházejí na ploše vinice.
3. „Výsadbou“ se rozumí definitivní vysazení štěpované nebo neštěpované révy či jejích částí za účelem produkce hroznů nebo založení porostu za účelem produkce roubů.
4. „Přestěpováním“ se rozumí štěpování révového keře, na kterém již dříve bylo štěpování provedeno.

V souvislosti s výrobou

5. „Čerstvými vinnými hrozný“ se rozumějí zralé nebo mírně zaschlé plody révy používané k výrobě vína, které mohou být běžným zpracovatelským postupem rozdrceny nebo lisovány a které mohou spontánně alkoholově kvasit.
6. „Hroznovým moštem z čerstvých vinných hroznů, jehož kvašení bylo zastaveno přidáním alkoholu,“ se rozumí výrobek, který
 - a) vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 12 % objemových a nejvýše 15 % objemových;
 - b) byl získán přidáním do nezkašeného hroznového moštu o přirozeném obsahu alkoholu nejméně 8,5 % objemových pocházejícího výhradně z moštových odrůd, které lze zatřídit podle čl. 24 odst. 1,
 - i) buď neutrálního alkoholu vinného původu, včetně alkoholu získaného destilací sušených hroznů se skutečným obsahem alkoholu nejméně 96 % objemových,
 - ii) nebo nerektifikovaného výrobku získaného destilací vína, který vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 52 % objemových a nejvýše 80 % objemových.
7. „Hroznovou šťávou“ se rozumí tekutý, nezkašený, ale zkvasitelný výrobek, který
 - a) je získán přiměřeným zpracováním, které jej činí vhodným ke spotřebě v nezměněném stavu;
 - b) je získán z čerstvých vinných hroznů nebo z hroznového moštu nebo zředěním. Pokud je získán zředěním, musí se jednat o zředění zahuštěného hroznového moštu nebo moštového koncentrátu.

Skutečný obsah alkoholu v hroznové šťávě nesmí překročit 1 % objemové.

8. „Moštovým koncentrátem“ se rozumí nekaramelizovaná hroznová šťáva získaná částečným odstraněním vody z hroznové šťávy libovolnou povolenou metodou s výjimkou přímého ohně tak, že při teplotě 20 °C není při užití stanovené metody údaj odečtený na refraktometru nižší než 50,9 %.

Skutečný obsah alkoholu v moštovém koncentrátu nesmí překročit 1 % objemové.

9. „Vinným kalem“ se rozumějí
 - a) zbytky, které se usazují v nádobách obsahujících víno po kvašení, během skladování či po povoleném ošetření;
 - b) zbytky vzniklé filtrací nebo odstředěním výrobku uvedeného v písmenu a);

- c) zbytky, které se usazují v nádobách obsahujících hroznový mošt během skladování či po povoleném ošetření;
 - d) zbytky vzniklé filtrací nebo odstředěním výrobku uvedeného v písmenu c).
10. „Výlisky z hroznů“ nebo „matolinami“ se rozumí zkvašený nebo nezskvašený zbytek po lisování čerstvých vinných hroznů.
11. „Matolinovým vínem“ se rozumí výrobek, který se získává
- a) kvašením neošetřených matolin nasáklých vodou;
 - b) vyluhováním prokvašených matolin ve vodě.
12. „Alkoholizovaným vínem pro destilaci“ se rozumí výrobek, který
- a) vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 18 % objemových a nejvýše 24 % objemových;
 - b) se získává výhradně tím, že se do vína bez zbytkového cukru přidá nerektifikovaný výrobek pocházející z destilace vína se skutečným obsahem alkoholu nejvýše 86 % objemových;
 - c) vykazuje obsah těkavých kyselin vyjádřený jako kyselina octová nejvýše 1,5 gramů na litr.
13. „Kupáží“ se rozumí
- a) hroznový mošt;
 - b) víno;
 - c) směs hroznových moštů nebo vín s různými vlastnostmi,
- které jsou určeny k výrobě určitého druhu šumivých vín.

Obsah alkoholu

14. „Skutečným obsahem alkoholu v procentech objemových“ se rozumí počet objemových jednotek čistého alkoholu ve 100 objemových jednotkách daného výrobku při teplotě 20 °C.
15. „Možným obsahem alkoholu v procentech objemových“ se rozumí počet objemových jednotek čistého alkoholu při 20 °C, které mohou vzniknout úplným zkvašením cukrů obsažených ve 100 objemových jednotkách daného výrobku při této teplotě.
16. „Celkovým obsahem alkoholu v procentech objemových“ se rozumí součet skutečného a možného obsahu alkoholu v procentech objemových.
17. „Přirozeným obsahem alkoholu v procentech objemových“ se rozumí celkový objemový obsah alkoholu daného výrobku před jakýmkoli obohacením.
18. „Skutečným obsahem alkoholu v procentech hmotnostních“ se rozumí počet kilogramů čistého alkoholu obsažených ve 100 kilogramech výrobku.
19. „Možným obsahem alkoholu v procentech hmotnostních“ se rozumí počet kilogramů čistého alkoholu, který může vzniknout úplným zkvašením cukrů obsažených ve 100 kilogramech výrobku.
20. „Celkovým obsahem alkoholu v procentech hmotnostních“ se rozumí součet skutečného a možného obsahu alkoholu v procentech hmotnostních.
-

PŘÍLOHA II

ROZPOČET NA PROGRAMY PODPORY

(podle čl. 8 odst. 1)

v 1 000 EUR

Rozpočtový rok	2009	2010	2011	2012	2013	Od roku 2014
BG	15 608	21 234	22 022	27 077	26 742	26 762
CZ	2 979	4 076	4 217	5 217	5 151	5 155
DE	22 891	30 963	32 190	39 341	38 867	38 895
EL	14 286	19 167	19 840	24 237	23 945	23 963
ES	213 820	284 219	279 038	358 000	352 774	353 081
FR	171 909	226 814	224 055	284 299	280 311	280 545
IT (*)	238 223	298 263	294 135	341 174	336 736	336 997
CY	2 749	3 704	3 801	4 689	4 643	4 646
LT	30	37	45	45	45	45
LU	344	467	485	595	587	588
HU	16 816	23 014	23 809	29 455	29 081	29 103
MT	232	318	329	407	401	402
AT	8 038	10 888	11 313	13 846	13 678	13 688
PT	37 802	51 627	53 457	65 989	65 160	65 208
RO	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100
SI	3 522	4 820	4 987	6 169	6 091	6 095
SK	2 938	4 022	4 160	5 147	5 082	5 085
UK	160	221	227	284	280	280

(*) Vnitrostátní stropy v příloze VIII nařízení (ES) č. 1782/2003 pro Itálii se pro roky 2008, 2009 a 2010 sníží o 20 milionů EUR a tyto částky jsou zahrnuty v částkách rozpočtu Itálie na roky 2009, 2010 a 2011 podle této tabulky.

PŘÍLOHA III

ROZPOČTOVÉ PROSTŘEDKY PRO ROZVOJ VENKOVA

(podle čl. 23 odst. 3)

v 1 000 EUR

Rozpočtový rok	2009	2010	Od roku 2011
BG	—	—	—
CZ	—	—	—
DE	—	—	—
EL	—	—	—
ES	15 491	30 950	46 441
FR	11 849	23 663	35 512
IT	13 160	26 287	39 447
CY	—	—	—
LT	—	—	—
LU	—	—	—
HU	—	—	—
MT	—	—	—
AT	—	—	—
PT	—	—	—
RO	—	—	—
SI	—	—	—
SK	—	—	—
UK	—	—	—

PŘÍLOHA IV

DRUHY VÝROBKŮ Z RÉVY VINNÉ

1. **Víno**

Vínem se rozumí výrobek, který byl získán výhradně úplným nebo částečným alkoholovým kvašením čerstvých, rozdrčených nebo nerozdrčených vinných hroznů nebo hroznového moštu.

Víno

- a) po případném použití postupů uvedených v části B přílohy V vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 8,5 % objemových, jestliže bylo získáno výhradně z hroznů sklizených ve vinařských zónách A a B podle přílohy IX, a nejméně 9 % objemových v ostatních vinařských zónách;
- b) odchylně od jinak použitelného minimálního skutečného obsahu alkoholu, má-li chráněné označení původu nebo zeměpisné označení, vykazuje po případném použití postupů uvedených v části B přílohy V skutečný obsah alkoholu nejméně 4,5 % objemových;
- c) vykazuje celkový obsah alkoholu nejvýše 15 % objemových. Odchylně však
 - horní mez pro celkový obsah alkoholu může dosáhnout 20 % objemových u vín z některých vinařských oblastí ve Společenství, které se určí postupem podle čl. 113 odst. 2, vyrobených bez jakéhokoli obohacení,
 - horní mez pro celkový obsah alkoholu může překročit 15 % objemových u vín s chráněným označením původu vyrobených bez jakéhokoli obohacení;
- d) vykazuje celkový obsah kyselin, vyjádřený jako kyselina vinná, nejméně 3,5 gramu na litr nebo 46,6 miliekvivalentů na litr, s výhradou odchylek, jež mohou být přijaty postupem podle čl. 113 odst. 2.

„Retsinou“ se rozumí víno, které bylo vyrobeno výhradně na zeměpisném území Řecka z hroznového moštu ošetřeného pryskyřicí z borovice halepské (*Pinus halepensis* Mill.). Tuto pryskyřici lze užít pouze k výrobě vína „Retsina“ za podmínek stanovených v platných řeckých předpisech.

Odchylně od písmene b) se „Tokaji eszencia“ a „Tokajská esencia“ považují za víno.

2. **Mladé víno v procesu kvašení**

Mladé víno v procesu kvašení je výrobek, jehož alkoholové kvašení ještě není ukončeno a které ještě není odděleno od kalů.

3. **Likérové víno**

Likérové víno je výrobek,

- a) který vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 15 % objemových a nejvýše 22 % objemových;
- b) který vykazuje celkový obsah alkoholu nejméně 17,5 % objemových, kromě některých likérových vín s označením původu nebo se zeměpisným označením, jež jsou uvedena na seznamu sestaveném postupem podle čl. 113 odst. 2;
- c) který se získává
 - z částečně zkvašeného hroznového moštu,
 - z vína,
 - ze směsi výše uvedených výrobků nebo
 - z hroznového moštu nebo ze směsi tohoto výrobku s vínem, pokud jde o likérová vína, která se určí postupem podle čl. 113 odst. 2, s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením;

- d) který vykazuje původní přirozený obsah alkoholu nejméně 12 % objemových, kromě některých likérových vín s označením původu nebo chráněným zeměpisným označením, jež jsou uvedena na seznamu sestaveném postupem podle čl. 113 odst. 2;
- e) do kterého byl přidán
- i) samostatně nebo ve směsi
- neutrální alkohol vinného původu, včetně alkoholu získaného destilací sušených hroznů, se skutečným obsahem alkoholu nejméně 96 % objemových,
 - destilát z vína nebo sušených hroznů se skutečným obsahem alkoholu nejméně 52 % objemových a nejvýše 86 % objemových,
- ii) případně spolu s jedním nebo více z těchto výrobků:
- zahuštěný hroznový mošt,
 - směs některého z výrobků uvedených v písm. e) bodě i) s hroznovým mostem uvedeným v písm. c) první a čtvrté odrážce;
- f) do kterého byly pro některá likérová vína s chráněným označením původu nebo zeměpisným označením, jež jsou uvedena na seznamu sestaveném postupem podle čl. 113 odst. 2, odchylně od písmene e) přidány
- i) buď výrobky uvedené v písm. e) bodě i), samostatně nebo ve směsi,
- ii) nebo jeden či více z těchto výrobků:
- alkohol z vína nebo sušených hroznů se skutečným obsahem alkoholu nejméně 95 % objemových a nejvýše 96 % objemových,
 - vínovice nebo matolinová pálenka se skutečným obsahem alkoholu nejméně 52 % a nejvýše 86 % objemových,
 - destilát ze sušených hroznů se skutečným obsahem alkoholu nejméně 52 % objemových a nižším než 94,5 % objemových,
- iii) a případně jeden nebo více z těchto výrobků:
- částečně zkvašený hroznový mošt ze zaslých vinných hroznů,
 - zahuštěný hroznový mošt získaný působením přímého ohně, který, s výjimkou použití tohoto postupu, odpovídá definici zahuštěného hroznového moštu,
 - zahuštěný hroznový mošt,
 - směs některého z výrobků uvedených v písm. f) bodě ii) s hroznovým mostem uvedeným v písm. c) první a čtvrté odrážce.

4. Šumivé víno

Šumivé víno je výrobek,

- a) který se získává prvotním nebo druhotným alkoholovým kvašením
- z čerstvých vinných hroznů,
 - z hroznového moštu,
 - z vína;
- b) který se při otevření nádoby vyznačuje unikáním oxidu uhličitého pocházejícího výhradně z kvašení;

- c) který v uzavřené nádobě při teplotě 20 °C vykazuje přetlak nejméně 3 bary způsobený rozpuštěným oxidem uhličitým;
- d) u kterého kupáže určené k jeho výrobě vykazují celkový obsah alkoholu nejméně 8,5 % objemových.

5. **Jakostní šumivé víno**

Jakostní šumivé víno je výrobek,

- a) který se získává prvotním nebo druhotným alkoholovým kvašením
 - z čerstvých vinných hroznů,
 - z hroznového moštu,
 - z vína;
- b) který se při otevření nádoby vyznačuje unikáním oxidu uhličitého pocházejícího výhradně z kvašení;
- c) který v uzavřené nádobě při teplotě 20 °C vykazuje přetlak nejméně 3,5 baru způsobený rozpuštěným oxidem uhličitým;
- d) u kterého kupáže určené k jeho výrobě vykazují celkový obsah alkoholu nejméně 9 % objemových.

6. **Jakostní aromatické šumivé víno**

Jakostní aromatické šumivé víno je jakostní šumivé víno, které

- a) se získává tak, že se pro kupáž použije pouze hroznový mošt nebo částečně zkvašený hroznový mošt, který je získán ze zvláštních moštových odrůd uvedených na seznamu vypracovaném postupem podle čl. 113 odst. 2. Jakostní aromatická šumivá vína, při jejichž tradiční výrobě se pro kupáž použije víno, se určí postupem podle čl. 113 odst. 2;
- b) v uzavřené nádobě při teplotě 20 °C vykazuje přetlak nejméně 3 bary způsobený rozpuštěným oxidem uhličitým;
- c) vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 6 % objemových;
- d) vykazuje celkový obsah alkoholu nejméně 10 % objemových.

Zvláštní pravidla týkající se dalších doplňkových vlastností nebo podmínek výroby a oběhu se přijímají postupem podle čl. 113 odst. 2.

7. **Šumivé víno dosycené oxidem uhličitým**

Šumivé víno dosycené oxidem uhličitým je výrobek, který

- a) se získává z vína bez chráněného označení původu nebo zeměpisného označení;
- b) se při otevření nádoby vyznačuje unikáním oxidu uhličitého, který do něj byl zcela či částečně dodán;
- c) v uzavřené nádobě při teplotě 20 °C vykazuje přetlak nejméně 3 bary způsobený rozpuštěným oxidem uhličitým.

8. Perlivé víno

Perlivé víno je výrobek, který

- a) se získává z vína, které vykazuje celkový obsah alkoholu nejméně 9 % objemových;
- b) vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 7 % objemových;
- c) v uzavřené nádobě při 20 °C vykazuje přetlak nejméně 1 bar a nejvýše 2,5 baru způsobený rozpuštěným endogenním oxidem uhličitým;
- d) je plněn do nádob o objemu nejvýše 60 litrů.

9. Perlivé víno dosycené oxidem uhličitým

Perlivé víno dosycené oxidem uhličitým je výrobek, který

- a) se získává z vína;
- b) vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 7 % objemových a celkový obsah alkoholu nejméně 9 % objemových;
- c) v uzavřené nádobě při 20 °C vykazuje přetlak nejméně 1 bar a nejvýše 2,5 baru způsobený rozpuštěným oxidem uhličitým, který byl zcela či částečně dodán;
- d) je plněn do nádob o objemu nejvýše 60 litrů.

10. Hroznový mošt

Hroznový mošt je tekutý výrobek získaný přirozenou cestou nebo fyzikálním postupem z čerstvých vinných hroznů. Skutečný obsah alkoholu v hroznovém moštu nesmí překročit 1 % objemové.

11. Částečně zkvašený hroznový mošt

Částečně zkvašený hroznový mošt je výrobek získaný kvašením hroznového moštu se skutečným obsahem alkoholu vyšším než 1 % objemové a nižším než tři pětiny celkového obsahu alkoholu v procentech objemových.

12. Částečně zkvašený hroznový mošt ze zaslých vinných hroznů

Částečně zkvašený hroznový mošt ze zaslých vinných hroznů je výrobek získaný částečným zkvašením hroznového moštu ze zaslých vinných hroznů s celkovým obsahem cukru před kvašením nejméně 272 gramů na litr, jehož přirozený a skutečný obsah alkoholu není nižší než 8 % objemových. Některá vína určená postupem podle čl. 113 odst. 2, která splňují tyto požadavky, se však nepovažují za částečně zkvašený hroznový mošt ze zaslých vinných hroznů.

13. Zahuštěný hroznový mošt

Zahuštěný hroznový mošt je nekaramelizovaný hroznový mošt, který se získává částečným odstraněním vody z hroznového moštu libovolnou povolenou metodou, s výjimkou přímého ohně, tak, že při teplotě 20 °C není při použití metody stanovené v souladu s článkem 31 údaj odečtený na refraktometru nižší než 50,9 %.

Skutečný obsah alkoholu v zahuštěném hroznovém moštu nesmí překročit 1 % objemové.

14. Rektifikovaný moštový koncentrát

Rektifikovaný moštový koncentrát je tekutý nekaramelizovaný výrobek, který

- a) se získává částečným odstraněním vody z hroznového moštu libovolnou povolenou metodou, s výjimkou přímého ohně, tak, že při teplotě 20 °C není při použití metody stanovené v souladu s článkem 31 údaj odečtený na refraktometru nižší než 61,7 %;
- b) byl podroben povolenému ošetření, jehož účelem bylo odkyselení a odstranění jiných složek než cukru;
- c) vykazuje tyto vlastnosti:
 - hodnota pH nejvýše 5 při 25 °Brix,
 - optická hustota nejvýše 0,100 při 425 nm a tloušťce 1 cm při koncentraci hroznového moštu 25 °Brix,
 - obsah sacharózy, který nelze stanovenou metodou rozboru zjistit,
 - Folin-Ciocalteuův index nejvýše 6,00 při 25 °Brix,
 - obsah titrovatelných kyselin nejvýše 15 miliekvivalentů na kilogram celkového cukru,
 - obsah oxidu siřičitého nejvýše 25 miligramů na kilogram celkového cukru,
 - celkový obsah kationtů nejvýše 8 miliekvivalentů na kilogram celkového cukru,
 - vodivost při 25 °Brix a při 20 °C nejvýše 120 μS/cm,
 - obsah hydroxymethylfurfuralu nejvýše 25 miligramů veškerých cukrů na kilogram,
 - přítomnost mesoinositolu.

Skutečný obsah alkoholu v rektifikovaném moštovém koncentrátu nesmí překročit 1 % objemové.

15. Víno ze zaslých hroznů

Víno ze zaslých hroznů je výrobek, který

- a) byl bez obohacování vyroben z vinných hroznů ponechaných na slunci nebo ve stínu za účelem částečného odstranění vody;
- b) vykazuje celkový obsah alkoholu nejméně 16 % objemových a skutečný obsah alkoholu nejméně 9 % objemových;
- c) vykazuje přirozený obsah alkoholu nejméně 16 % objemových (nebo 272 gramů cukru na litr).

16. Víno z přezrálých hroznů

Víno z přezrálých hroznů je výrobek, který

- a) se vyrábí bez obohacování;
- b) vykazuje přirozený obsah alkoholu vyšší než 15 % objemových;
- c) vykazuje celkový obsah alkoholu nejméně 15 % objemových a skutečný obsah alkoholu nejméně 12 % objemových.

Členské státy mohou stanovit dobu zrání tohoto výrobku.

17. Vinný ocet

Vinný ocet je ocet, který

- a) se získává výhradně octovým kvašením vína;
 - b) vykazuje celkový obsah kyselin vyjádřený jako kyselina octová nejméně 60 gramů na litr.
-

PŘÍLOHA V

OBOHACOVÁNÍ, PŘIKYSELOVÁNÍ A ODKYSELOVÁNÍ V NĚKTERÝCH VINAŘSKÝCH ZÓNÁCH

A. Mezní hodnoty obohacování

1. Jestliže je to nutné z důvodů povětrnostních podmínek v určitých vinařských zónách Společenství uvedených v příloze IX, mohou dotčené členské státy povolit zvýšení přirozeného obsahu alkoholu v procentech objemových u čerstvých vinných hroznů, hroznového moštu, částečně zkvašeného hroznového moštu a mladého vína v procesu kvašení a vína získaného z moštových odrůd, které lze zatřídit podle čl. 24 odst. 1.
2. Zvyšování minimálního přirozeného obsahu alkoholu v procentech objemových se provádí enologickými postupy podle části B a nesmí překročit tyto mezní hodnoty:
 - a) 3 % objemová ve vinařské zóně A uvedené v příloze IX;
 - b) 2 % objemová ve vinařské zóně B uvedené v příloze IX;
 - c) 1,5 % objemových ve vinařské zóně C uvedené v příloze IX.
3. V letech s mimořádně nepříznivými povětrnostními podmínkami mohou členské státy požádat, aby byly mezní hodnota nebo mezní hodnoty stanovené v bodě 2 zvýšeny o 0,5 %. V reakci na takovou žádost by Komise měla co nejdříve předložit výboru podle čl. 195 odst. 1 nařízení (ES) č. 1234/2007 návrh legislativního opatření. Komise se bude snažit přijmout rozhodnutí postupem podle čl. 113 odst. 1 tohoto nařízení do čtyř týdnů od podání žádosti.

B. Postupy obohacování

1. Zvýšení přirozeného obsahu alkoholu v procentech objemových podle části A se provádí pouze těmito postupy:
 - a) v případě čerstvých vinných hroznů, částečně zkvašeného hroznového moštu nebo mladého vína v procesu kvašení přidávkem sacharózy, zahuštěného hroznového moštu či rektifikovaného moštového koncentráту;
 - b) v případě hroznového moštu přidávkem sacharózy, zahuštěného hroznového moštu či rektifikovaného moštového koncentráту nebo částečným zahuštěním včetně reverzní osmózy;
 - c) v případě vína částečným zahuštěním chladem.
2. Postupy uvedené v odstavci 1 se navzájem vylučují, pokud jsou víno nebo hroznový mošt obohaceny zahuštěným hroznovým mostem nebo rektifikovaným moštovým koncentrátem a je vyplacena podpora podle článku 19.
3. Přídavek sacharózy podle odst. 1 písm. a) a b) může být proveden pouze suchým cukřením a výhradně v těchto oblastech:
 - a) vinařská zóna A uvedená v příloze IX;
 - b) vinařská zóna B uvedená v příloze IX;
 - c) vinařská zóna C uvedená v příloze IX, s výjimkou vinic ležících v Itálii, Řecku, Španělsku, Portugalsku, na Kypru a ve francouzských departementech, pro něž jsou příslušné tyto odvolací soudy:
 - Aix-en-Provence,
 - Nîmes,
 - Montpellier,
 - Toulouse,
 - Agen,
 - Pau,

— Bordeaux,

— Bastia.

Vnitrostátní orgány však mohou výjimečně povolit obohacování suchým cukřením ve výše uvedených francouzských departementech. Francie každé takové povolení neprodleně oznámí Komisi a ostatním členským státům.

4. Přídavek zahuštěného hroznového moštu nebo rektifikovaného moštového koncentrátu nesmí vyvolat zvýšení původního objemu rozdrcených čerstvých vinných hroznů, hroznového moštu, částečně zkvašeného moštu nebo mladého vína v procesu kvašení o více než 11 % ve vinařské zóně A, 8 % ve vinařské zóně B a 6,5 % ve vinařské zóně C podle přílohy IX.
5. Zahuštění hroznového moštu nebo vína, které byly podrobeny postupům uvedeným v odstavci 1,
 - a) nesmí vést ke snížení původního objemu těchto výrobků o více než 20 %;
 - b) bez ohledu na část A odst. 2 písm. c) nesmí zvýšit přirozený obsah alkoholu těchto výrobků o více než 2 % objemová.
6. Postupy uvedené v odstavcích 1 a 5 nesmějí zvýšit celkový obsah alkoholu u čerstvých vinných hroznů, hroznového moštu, částečně zkvašeného hroznového moštu, mladého vína v procesu kvašení nebo vína
 - a) ve vinařské zóně A uvedené v příloze IX na více než 11,5 % objemových;
 - b) ve vinařské zóně B uvedené v příloze IX na více než 12 % objemových;
 - c) ve vinařské zóně C I uvedené v příloze IX na více než 12,5 % objemových;
 - d) ve vinařské zóně C II uvedené v příloze IX na více než 13 % objemových a
 - e) ve vinařské zóně C III uvedené v příloze IX na více než 13,5 % objemových.
7. Odchylně od odstavce 6 mohou členské státy
 - a) u červeného vína zvýšit horní mez celkového obsahu alkoholu u výrobků uvedených v odstavci 6 až na 12 % objemových ve vinařské zóně A a na 12,5 % objemových ve vinařské zóně B, podle přílohy IX;
 - b) zvýšit celkový obsah alkoholu v procentech objemových u výrobků uvedených v odstavci 6 určených k výrobě vín s označením původu na mez stanovenou členskými státy.

C. Přikyselování a odkyselování

1. U čerstvých vinných hroznů, hroznového moštu, částečně zkvašeného hroznového moštu, mladého vína v procesu kvašení a vína lze použít
 - a) odkyselování ve vinařských zónách A, B a C I uvedených v příloze IX;
 - b) přikyselování a odkyselování ve vinařských zónách C I, C II a C III a) uvedených v příloze IX, aniž je dotčen odstavec 7, nebo
 - c) přikyselování ve vinařské zóně C III b) uvedené v příloze IX.
2. Přikyselení výrobků uvedených v odstavci 1 jiných než vína lze provést až do výše 1,50 gramů na litr, vyjádřeno jako kyselina vinná, nebo 20 miliekvivalentů na litr.
3. Přikyselení vína lze provést až do výše 2,50 gramů na litr, vyjádřeno jako kyselina vinná, nebo 33,3 miliekvivalentů na litr.
4. Odkyselení vína lze provést až do výše 1 gramu na litr, vyjádřeno jako kyselina vinná, nebo 13,3 miliekvivalentů na litr.
5. Hroznový mošt určený k zahuštění může být částečně odkyselen.

6. Bez ohledu na odstavec 1 mohou členské státy v letech s mimořádně nepříznivými povětrnostními podmínkami povolit přikyselování výrobků podle odstavce 1 ve vinařských zónách A a B uvedených v příloze IX za podmínek uvedených v odstavcích 2 a 3.
7. Přikyselování a obohacování, kromě odchylek, jež budou stanoveny postupem podle čl. 113 odst. 2, jakož i přikyselování a odkyselování jednoho a téhož výrobku se vzájemně vylučují.

D. Postupy

1. Každý z postupů uvedených v částech B a C, s výjimkou přikyselování a odkyselování vína, je povolen pouze v případě, že se provádí za podmínek stanovených postupem podle čl. 113 odst. 2 v okamžiku zpracování čerstvých vinných hroznů, hroznového moštu, částečně zkvašeného hroznového moštu nebo mladého vína v procesu kvašení na víno nebo na jiný nápoj určený k přímé lidské spotřebě podle čl. 1 odst. 1, kromě šumivého vína nebo šumivého vína dosyceného oxidem uhličitým, ve vinařské zóně, ve které byly sklizeny použité čerstvé vinné hrozny.
2. Zahušťování vín musí proběhnout ve vinařské zóně, ve které byly sklizeny použité čerstvé vinné hrozny.
3. Přikyselování a odkyselování vína může proběhnout pouze v podniku vyrábějícím víno a ve vinařské zóně, ve kterých byly sklizeny hrozny použité k výrobě daného vína.
4. Každý z úkonů uvedených v odstavcích 1, 2 a 3 se musí nahlásit příslušným orgánům. Totéž se vztahuje na množství zahuštěného hroznového moštu, rektifikovaného moštového koncentrátu nebo sacharózy, které mají za účelem výkonu svého povolání v držení fyzické nebo právnické osoby či jejich seskupení, zejména pak producenti, stáčírny, zpracovatelé a obchodníci, již budou určeni postupem podle čl. 113 odst. 2, ve stejné době a na stejném místě jako čerstvé vinné hrozny, hroznový mošt, částečně zkvašený hroznový mošt nebo sudové víno. Oznámení těchto množství však může být nahrazeno záznamem do evidence vstupů a využití zásob.
5. Každý z postupů uvedených v částech B a C musí být uveden v průvodním dokladu podle článku 112, na základě něhož byly takto ošetřené výrobky uvedeny do oběhu.
6. S výjimkou odchylek odůvodněných výjimečnými povětrnostními podmínkami se tyto postupy nesmějí používat
 - a) ve vinařské zóně C uvedené v příloze IX po 1. lednu a
 - b) ve vinařských zónách A a B uvedených v příloze IX po 16. březnua provádějí se pouze u takových výrobků, které pocházejí ze sklizně bezprostředně předcházející těmto termínům.
7. Bez ohledu na odstavec 6 se však zahušťování chladem a přikyselování a odkyselování vína mohou provádět v průběhu celého roku.

PŘÍLOHA VI

OMEZENÍ

A. Obecně

1. Všechny povolené enologické postupy vylučují přidání vody, kromě případů, kdy existuje zvláštní technická potřeba.
2. Všechny povolené enologické postupy vylučují přidání alkoholu, kromě postupů spojených se získáváním hroznového moštu z čerstvých vinných hroznů, jehož kvašení bylo zastaveno přidáním alkoholu, likérového vína, šumivého vína, alkoholizovaného vína a perlivého vína.
3. Alkoholizované víno pro destilaci se použije pouze k destilaci.

B. Čerstvé vinné hrozny, hroznový mošt a hroznová šťáva

1. Hroznový mošt z čerstvých vinných hroznů, jehož kvašení bylo zastaveno přidáním alkoholu, lze použít pouze k výrobě výrobků, které nespadají pod kódy KN 2204 10, 2204 21 a 2204 29. Tímto nejsou dotčeny případné přísnější předpisy, které mohou členské státy uplatňovat na svém území při výrobě výrobků, které nespadají pod kódy KN 2204 10, 2204 21 a 2204 29.
2. Hroznová šťáva ani zahuštěná hroznová šťáva nesmí být vinifikována ani přidávána do vína. Podrobení těchto výrobků alkoholovému kvašení na území Společenství je zakázáno.
3. Odstavce 1 a 2 se nevztahují na výrobky určené ve Spojeném království, Irsku a v Polsku k výrobě výrobků kódu KN 2206 00, pro které mohou členské státy povolit použití složeného výrazu obsahujícího obchodní označení „víno“.
4. Částečně zkvašený hroznový mošt ze zaslých vinných hroznů se uvede na trh jen za účelem výroby likérového vína, a to pouze ve vinařských oblastech, ve kterých byl tento způsob tradičně používán před 1. lednem 1985, a pro výrobu vína z přezrálých hroznů.
5. Nerozhodne-li Rada v souladu s mezinárodními závazky Společenství jinak, nesmějí být čerstvé vinné hrozny, hroznový mošt, částečně zkvašený hroznový mošt, zahuštěný hroznový mošt, rektifikovaný moštový koncentrát, hroznový mošt, jehož kvašení bylo zastaveno přidáním alkoholu, hroznová šťáva, zahuštěná hroznová šťáva a víno nebo směs uvedených výrobků, které pocházejí ze třetích zemí, na území Společenství zpracovávány na výrobky uvedené v příloze IV ani do takových výrobků přidávány.

C. Míchání vín

Nerozhodne-li Rada v souladu s mezinárodními závazky Společenství jinak, je na území Společenství zakázáno scelování vína pocházejícího ze třetí země s vínem ze Společenství, jakož i scelování vín pocházejících ze třetích zemí.

D. Vedlejší výrobky

1. Úplné vylisování vinných hroznů se zakazuje. Členské státy s ohledem na místní a technické podmínky rozhodnou o minimálním obsahu alkoholu, jež musí obsahovat matoliny a vinné kaly po vylisování hroznů.

Množství alkoholu v těchto vedlejších výrobcích stanoví členské státy alespoň na 5 % objemu alkoholu obsaženého v získaném víně.

2. Z vinných kalů a matolin nesmí být vyráběno víno ani jakýkoli jiný nápoj určený k přímé lidské spotřebě, s výjimkou alkoholu, vínovice nebo matolinového vína. Lítí vína na vinné kaly, na matoliny, nebo vymačkanou aszú dužninu se povoluje tam, kde se tato metoda tradičně používá pro výrobu „Tokaji fordítás“ a „Tokaji máslás“ v Maďarsku a „Tokajský fordítás“ a „Tokajský máslás“ na Slovensku, za podmínek, které budou stanoveny postupem podle čl. 113 odst. 2.
3. Lisování vinných kalů a opětovné kvašení matolin pro jiné účely než destilace nebo výroba matolinového vína se zakazuje. Filtrace a odstředění vinných kalů se nepovažují za lisování, pokud získané výrobky mají řádnou a uspokojivou obchodní jakost.

4. Matolinové víno může být, je-li jeho výroba povolena daným členským státem, použito jen k destilaci nebo ke spotřebě domácnosti vinaře.
 5. Aniž je dotčena možnost členských států rozhodnout se požadovat odstranění vedlejších výrobků destilací, musí s nimi každá fyzická nebo právnická osoba či jejich seskupení disponující vedlejšími výrobky nakládat za podmínek, jež budou stanoveny postupem podle čl. 113 odst. 2.
-

PŘÍLOHA VII

ROZPOČET PRO REŽIM KLUČENÍ

Rozpočet, který je k dispozici pro režim klučení podle čl. 102 odst. 3, činí

- a) na hospodářský rok 2008/2009 (rozpočtový rok 2009): 464 milionů EUR;
 - b) na hospodářský rok 2009/2010 (rozpočtový rok 2010): 334 milionů EUR;
 - c) na hospodářský rok 2010/2011 (rozpočtový rok 2011): 276 milionů EUR.
-

PŘÍLOHA VIII

Plochy, které mohou členské státy prohlásit na nezpůsobilé pro režim klučení**(uvedené v čl. 104 odst. 1, 2 a 5)**

v ha		
Členský stát	Celková plocha vinic	Plochy uvedené v čl. 104 odst. 5
BG	135 760	4 073
CZ	19 081	572
DE	102 432	3 073
EL	69 907	2 097
ES	1 099 765	32 993
FR	879 859	26 396
IT	730 439	21 913
CY	15 023	451
LU	1 299	39
HU	85 260	2 558
MT	910	27
AT	50 681	1 520
PT	238 831	7 165
RO	178 101	5 343
SI	16 704	501
SK	21 531	646

PŘÍLOHA IX

VINAŘSKÉ ZÓNY

(uvedené v přílohách IV a V)

Vinařské zóny jsou tyto:

1. Vinařská zóna A zahrnuje:

- a) v Německu plochy vinic nezahrnuté v odst. 2 písm. a);
- b) v Lucembursku vinařskou oblast Lucembursko;
- c) v Belgii, Dánsku, Irsku, Nizozemsku, Polsku, Švédsku a Spojeném království vinařské oblasti těchto zemí;
- d) v České republice vinařskou oblast Čechy.

2. Vinařská zóna B zahrnuje:

- a) v Německu plochy vinic ve stanovené pěstitelské oblasti Bádensko;
- b) ve Francii plochy vinic v departementech neuvedených v této příloze a v těchto departementech:
 - Alsasko: Bas-Rhin, Haut-Rhin,
 - Lotrinsko: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,
 - Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,
 - Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,
 - Savojsko: Savoie, Haute-Savoie, Isère (obec Chapareillan),
 - Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne, jakož i plochy vinic v okrese Cosne-sur-Loire departementu Nièvre;
- c) v Rakousku vinařskou oblast Rakousko;
- d) v České republice vinařskou oblast Morava a plochy vinic nezahrnuté v odst. 1 písm. d);
- e) na Slovensku plochy vinic v těchto oblastech: Malokarpatská vinohradnická oblast, Južnoslovenská vinohradnická oblast, Nitrianska vinohradnická oblast, Stredoslovenská vinohradnická oblast a Východoslovenská vinohradnická oblast a plochy vinic nezahrnuté v odst. 3 písm. f);
- f) ve Slovinsku plochy vinic v těchto oblastech:
 - v oblasti Podravje: Štajerska Slovenija, Prekmurje,
 - v oblasti Posavje: Bizeljsko Sremič, Dolenjska, Bela krajina a plochy vinic nezahrnuté v odst. 4 písm. d);
- g) v Rumunsku oblast Podişul Transilvaniei.

3. Vinařská zóna C I zahrnuje:

- a) ve Francii plochy vinic:
 - v těchto departementech: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers,

Gironde, Isère (s výjimkou obce Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (s výjimkou okresu Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,

— v okresech Valence a Die departementu Drôme (s výjimkou kantonů Dieulefit, Loriol, Marsanne a Montélimar),

— v okrese Tournon, kantonech Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne-de-Lugdarès, Saint-Pierre-ville, Valgorge a la Voulte-sur-Rhône departementu l'Ardèche;

b) v Itálii plochy vinic v oblasti Valle d'Aosta a v provinciích Sondrio, Bolzano, Trento a Belluno;

c) ve Španělsku plochy vinic v provinciích A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa a Vizcaya;

d) v Portugalsku plochy vinic v části regionu Norte, který odpovídá stanovené pěstitelské oblasti „Vinho Verde“, jakož i v oblastech „Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Verdas“ (s výjimkou „Freguesias da Carvoeira e Dois Portos“), které náležejí k „Região vitícola da Extremadura“;

e) v Maďarsku všechny plochy vinic;

f) na Slovensku plochy vinic v oblasti Tokajská vinohradnická oblast;

g) v Rumunsku plochy vinic nezahrnuté v odst. 2 písm. g) ani odst. 4 písm. f).

4. Vinařská zóna C II zahrnuje:

a) ve Francii plochy vinic:

— v těchto departementech: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (s výjimkou kantonů Olette a Arles-sur-Tech), Vaucluse,

— v části departementu Var na jihu vymezené severní hranicí obcí Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour a Sainte-Maxime,

— v okrese Nyons a kantonech Dieulefit, Loriol, Marsanne a Montélimar v departementu Drôme,

— ve správních jednotkách departementu Ardèche, které nejsou zahrnuty v odst. 3 písm. a);

b) v Itálii plochy vinic v těchto oblastech: Abruzzo, Campagna, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia s výjimkou provincie Sondrio, Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Venezia s výjimkou provincie Belluno, včetně ostrovů náležejících k těmto regionům, například ostrov Elba a ostatní ostrovy toskánského souostroví, ostrovy Ponziene, Capri a Ischia;

c) ve Španělsku plochy vinic v těchto provinciích:

— Lugo, Orense, Pontevedra,

— Ávila (s výjimkou obcí, které odpovídají stanovené pěstitelské oblasti („comarca“) Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,

— La Rioja,

— Álava,

— Navarra,

— Huesca,

- Barcelona, Girona, Lleida,
 - v části provincie Zaragoza ležící na sever od řeky Ebro,
 - v obcích provincie Tarragona zahrnutých do označení původu Penedés,
 - v části provincie Tarragona, která odpovídá stanovené pěstitelské oblasti („comarca“) Conca de Barberá.
- d) ve Slovinsku plochy vinic v těchto oblastech: Brda nebo Goriška Brda, Vipavska dolina nebo Vipava, Kras a Slovenska Istra;
- e) v Bulharsku plochy vinic v těchto oblastech: Dunavská rovina (Дунавска равнина), Černomorski rajon (Черноморски район), Rozova dolina (Розова долина);
- f) v Rumunsku plochy vinic v těchto oblastech: Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului a Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasale Dunării, jižní vinařská oblast včetně písků a jiné příznivé oblasti.
5. Vinařská zóna C III a) zahrnuje:
- a) v Řecku plochy vinic v těchto nomoi (okresech): Florina/Φλώρινα, Imathia/Ημαθία, Kilkis/Κιλκίς, Grevena/Γρεβενά, Larisa/Λάρισα, Ioannina/Ιωάννινα, Levkas/Λευκάδα, Achaia/Αχαΐα, Messinia/Μεσσηνία, Arcadia/Αρκαδία, Korinthia/Κορινθία, Iraklio/Ηράκλειο, Chania/Χανιά, Rethymno/Ρέθυμνο, Samos/Σάμος, Lassithi/Λασιθί, jakož i ostrov Thira/Θήρα (Santorini/Σαντορίνη);
 - b) na Kypru plochy vinic v nadmořské výšce nad 600 metrů;
 - c) v Bulharsku plochy vinic nezahrnuté v odst. 4 písm. e).
6. Vinařská zóna C III b) zahrnuje:
- a) ve Francii plochy vinic
 - v departementech na Korsice,
 - v části departementu Var, která leží mezi mořem a hranicí tvořenou těmito obcemi (včetně nich): Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour a Sainte-Maxime,
 - v kantonech Olette a Arles-sur-Tech departementu Pyrénées-Orientales;
 - b) v Itálii plochy vinic v těchto oblastech: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinia a Sicília, včetně ostrovů náležejících k těmto oblastem, například ostrovy Pantelleria a Liparské, Egadské a Pelagijské ostrovy;
 - c) v Řecku plochy vinic nezahrnuté v odst. 5 písm. a);
 - d) ve Španělsku: plochy vinic nezahrnuté v odst. 3 písm. c) ani odst. 4 písm. c);
 - e) v Portugalsku plochy vinic nezahrnuté v odst. 3 písm. d);
 - f) na Kypru plochy vinic v nadmořské výšce pod 600 metrů;
 - g) na Maltě všechny plochy vinic.
7. Vymezení oblastí, které se vztahují ke správním jednotkám uvedeným v této příloze, vyplývá z vnitrostátních předpisů platných k 15. prosinci 1981, v případě Španělska z vnitrostátních předpisů platných k 1. březnu 1986 a v případě Portugalska z vnitrostátních předpisů platných k 1. březnu 1998.
-